

OWRANG WEEKLY

پیک اورنگ

#14 • WEEK OF AUGUST 3

CULTURAL AND ARTISTIC NEWS FROM NEAR AND FAR

- MASHRUTEH, CULTURE, ART: ONE HUNDRED AND TWENTY YEARS OF EFFORT,
AND STILL

مشروطه، فرهنگ، هنر، تلاشی ۱۲۰ ساله و هنوز

- WILD STRAWBERRIES, INGMAR BERGMAN, 1957
MARKING THE CENTENARY OF INGRID THULIN'S BIRTH

توت فرنگی های وحشی، اینگمار برگمان، ۱۹۵۷

به مناسبت صدمین سال تولد ایگرید تولین

- A DAY-BY-DAY CHRONOLOGY OF THE IRANIAN PRESS
120 YEARS AFTER THE CONSTITUTIONAL DECREE

روزشمار تاریخ مطبوعات ایران، نوشته الهه اردلانی

در صد و بیستمین سال امضای فرمان مشروطیت و آغاز روزنامه نگاری نوین

در این شماره - IN THIS ISSUE

Table of Contents

فهرست مطالب

01 Story of the Week	داستان هفته
02 Poem of the Week	شعر هفته
03 Articles	مقاله‌ها
04 Art	هنر
05 Cinema	سینما
06 Theater	تئاتر
07 Books	کتاب
08 Local News	اخبار محلی
09 Upcoming Events	رویدادها

Owring Weekly is a nonprofit cultural publication. News items are curated from public and reputable sources and credited to them. Opinions expressed belong to the original authors and publications, not to Owring Institute. Links are provided for information only and are not endorsements. Views expressed in signed contributions are the authors' own and do not necessarily reflect those of the Owring Institute.

پیک اورنگ یک نشریه‌ی فرهنگی غیرانتفاعی است. اخبار از منابع عمومی و معتبر گردآوری و به آن‌ها ارجاع داده شده است. نظرات بیان شده متعلق به نویسندگان و نشریات اصلی است، نه مؤسسه‌ی اورنگ. پیوندها فقط جنبه‌ی اطلاع‌رسانی دارند و به‌منزله‌ی تأیید نیستند. دیدگاه‌های مطرح‌شده در نوشته‌های امضادار از آن نویسندگان است و لزوماً موضع مؤسسه‌ی اورنگ نیست.

STORY OF THE WEEK

Culture, Art, and the Constitutional Revolution: A 120-Year Struggle, and Still Counting

Ahmad Kasravi's Eighteen-Year History of Azerbaijan, and after it his History of the Iranian Constitution, may be counted among the finest and the most reliable research ever done on the Constitutional Revolution, on those who led it and on those who made it, and among the most exact records of its events.

He says that two groups had a part in that revolution:
the ministers and men of standing; 2. the bazaar merchants and the

nameless, unglorified people.

The first group were hesitant, friends who went only half the way. In truth the history should be written in the name of the second group, the nameless people, who gave thousands of precious lives to this movement.

(Let me add that there was a third group as well, one whose part in the process cannot be denied: the writers, the artists, the poets and the journalists, who are the real subject of this piece.)

Kasravi goes on to say that between the death of Karim Khan Zand in 1193 and the death of Fath-Ali Shah in 1250, a great deal happened in Europe: the French upheaval, the rise of Napoleon, the appearance of new instruments and new discoveries. Iran, meanwhile, remained untouched by all of it and unaware.

The arrival of Mirza Taghi Khan Farahani, Amir Kabir, as chancellor to Naser al-Din Shah, and the reforms he began, opened a new chapter, above all the founding of the Dar al-Fonun in Tehran and the invitation of foreign teachers to lecture there. But the clerics, together with the courtiers who saw their own position endangered, could not endure his reforms, and worked upon the Shah until he dismissed Amir Kabir and then ordered his death. The season of awakening, however, had already begun. Mirza Hassan Tabrizi, known as Roshdieh, founded the first modern school in Tabriz, with lessons and textbooks he had **Read more**

فرهنگ، هنر و انقلاب مشروطه: تلاشی ۱۲۰ ساله و هنوز

تاریخ هیجده ساله آذربایجان و در پی آن تاریخ مشروطه ایران نوشته احمد کسروی را می‌توان یکی از بهترین و نیز معتبرترین پژوهش و ثبت دقیق رویدادها در مورد انقلاب مشروطه و پیشروان و قهرمانان آن دانست.

او می‌گوید دو دسته در این انقلاب نقش داشتند:

۱- وزیران و مردان برجسته، ۲- بازاریان و مردم گمنام و بی‌شکوه.

دستهٔ اول مردد بودند و دوست نیمه‌راه. در واقع تاریخ را باید به نام دستهٔ دوم و مردم گمنام نوشت که هزاران جان ارجمند را تقدیم به این جنبش کردند.

(اضافه کنم که دستهٔ سوم هم بودند که نقشی کتمان‌ناپذیر در این فرایند داشتند: نویسندگان، هنرمندان، شاعران و روزنامه‌نگاران که موضوع اصلی این گفتارند.)

کسروی می‌افزاید از مرگ کریم‌خان زند در سال ۱۱۹۳ تا مرگ فتحعلی‌شاه در سال ۱۲۵۰ در اروپا اتفاقات بسیاری رقم خورد: شورش فرانسه، ظهور ناپلئون، پیدایش ابزار نوین و کشف‌های تازه. ایران اما بی‌بهره و ناآگاه ماند.

ظهور میرزا تقی‌خان فراهانی (امیرکبیر) در مقام صدراعظمی ناصرالدین‌شاه و اصلاحات او فصلی تازه را آغاز کرد، به‌ویژه تاسیس دارالفنون در تهران و دعوت از استادان خارجی برای تدریس در آن. اما ملایان همراه درباریانی که موقعیت خود را در خطر می‌دیدند، اصلاحات او را تاب نیاوردند و کاری کردند که ناصرالدین‌شاه او را معزول و سپس فرمان قتلش را صادر کرد. اما فصل بیداری آغاز شده بود. میرزا حسن تبریزی (رشدیه) نخستین مدرسهٔ نوین را در تبریز با مواد درسی و کتاب‌هایی که خود نوشته بود تاسیس کرد و سپس در تهران دومین مدرسه را پس از دارالفنون بنیاد نهاد، و این آغاز تغییر مسیر کودکان ایرانی از مکتب‌خانه به دبستان‌هایی با فرهنگ نوین بود.

امیرکبیر رفت اما اثر و نشانه‌اش ماند. دارالفنون ماند و نیز کس و کسانی که **ادامه**

Sadegh Hatefi - Aug 7, 2026 - **Read full article**

By Sadegh Hatefi صادق هاتفی

حضور

حضور

در همه فریادهای باد

چون صیدی به تور نقره مهتاب

در کشاکش‌های قله

با حریر ابر مینایی

در همه آوازهای عاشقانه

چون ترنم‌های باران خیز فصل خشک

تو حضور خویش را فریاد می‌کردی

تو مرا آباد می‌کردی

تو طنینی گنگ

پژواک صدایی دور

تو خروشی گرم

در سرداب شبی برفین

لحظه آرامشی زیبا

در هجوم سرکش طوفان

تو طنین ماندگار لحظه را فریاد می‌کردی

تو مرا آباد می‌کردی

صادق هاتفی

۱۹ دی ماه ۱۳۵۶ خورشیدی، اوین

Presence

In every cry of the wind,
like prey caught in the silver net of moonlight,
in the struggles of the peak with the silken, azure cloud,
in every song of love,
like the rain-bringing melodies of the dry season,
you cried out your presence,
you made me flourish.
You, a muffled resonance,
the echo of a distant voice;
you, a warm roar
in the cellar of a snowbound night;
a beautiful moment of calm
in the wild onslaught of the storm.
You cried out the moment's enduring resonance,
you made me flourish.

Sadegh Hatefi

19 Dey 1356, Evin

By Mohammad Mohammadseifi محمد محمدسیفی

Cinema Dezhban

You come off Berlin Street into Lalehzar with your cap off as always, the coarse dust-colored army shirt hanging loose over your trousers, walking slowly toward the stop of the green double-decker buses at Tupkhaneh Square. Most of the shops are closed, but the peddlers have spread their wares along the corners of the sidewalk. There is nothing worth a second glance: secondhand electrical goods, glass-fronted boxes crammed with cheap perfumes, oversized rings and switchblades. A few have pinned posters of landscapes and foreign movie stars to the rolled-down shutters of the closed shops.

You are standing before a poster of Charles Bronson in Red Sun, his revolver aimed straight at you and a foolish grin on his lips, when, reaching the photographs of Alain Delon, you notice the military police, the dezhban, on the far side of the street. Quickly you put on the army cap and bend its visor down over your forehead. The old man pasting posters to the walls stops working and stares at you. In fact the whole sidewalk is watching you, as if they already know what is about to happen; perhaps they have watched soldiers seized by the MPs many times before. One of the MPs points you out to his partner, and only now do you remember that you have left your leave pass back at the barracks. For a few moments the

images line up in your head: arrest by the MPs, the cells of Central Dezhban, your sister's worried face, she who sits by the front door every Friday waiting for you to come, and her children, who always spot you from far off and run toward you with joy... The taste of the chocolate in your mouth turns bitter and more bitter, and suddenly you decide to run. The MPs, for whom this seems to be routine work, read your hand and break into a run. You step off the sidewalk into **Read more**

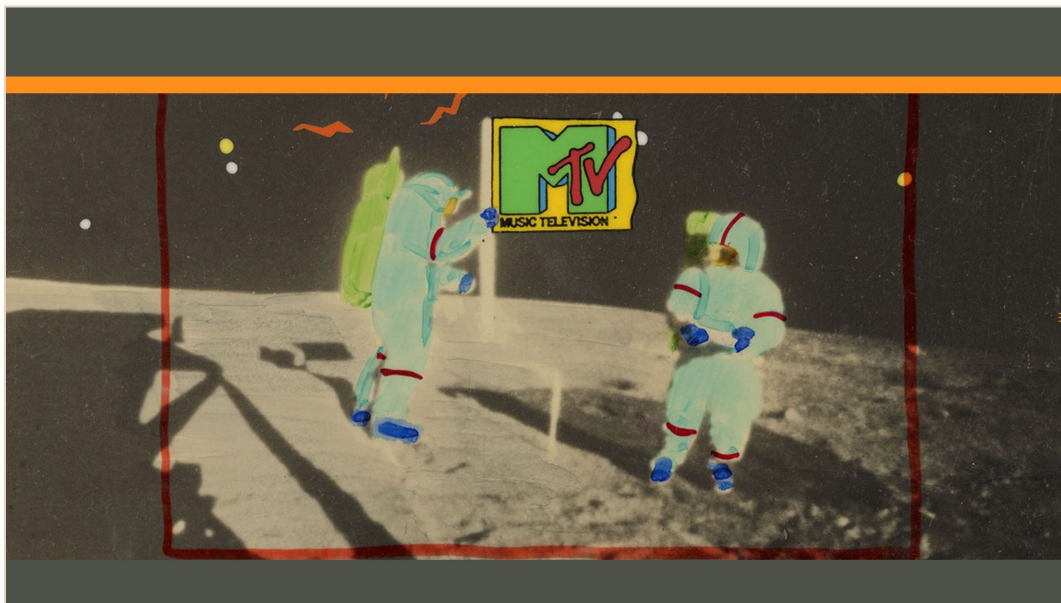
سینما دژبان

سینما دژبان

از خیابان برلن وارد لاله‌زار می‌شوی و مثل همیشه کلاه را از سرت برداشته‌ای، پیراهن زمخت خاکی‌رنگ سربازی را روی شلوار انداخته‌ای و به آرامی به سوی ایستگاه اتوبوس‌های دوطبقه سبزرنگ در میدان توپخانه می‌روی. بیشتر مغازه‌ها بسته است، اما دستفروش‌ها در گوشه‌های پیاده‌رو بساط پهن کرده‌اند. در بساطشان چیز دندان‌گیری نیست. لوازم دست‌دوم برقی، جعبه‌هایی که درهای شیشه‌ای دارند و پر شده‌اند از عطرها و عطرهای ارزان‌قیمت و انگشترهای درشت و چاقوهای ضامن‌دار! چندتایی هم پوست‌های مناظر و شخصیت‌هایی از ستارگان خارجی به درهای کرکره‌ای مغازه‌های تعطیل زده‌اند.

روبه‌روی پوستری از چارلز برانسون در فیلم آفتاب سرخ ایستاده‌ای که هفت‌تیرش را به طرفت نشانه رفته است و خنده ابلهانه‌ای بر لب دارد. وقتی به عکس‌های آلن دلون می‌رسی، متوجه حضور دژبان‌ها در آن سوی خیابان می‌شوی! سریع کلاه سربازی را بر سرت می‌گذاری و نقابش را تا روی پیشانی خم می‌کنی. پیرمردی که پوست‌ها را به دیوارها می‌زند، دست از کار می‌کشد و به تو زل می‌زند. اصلاً همه عابران پیاده‌رو تماشایت می‌کنند. انگار از قبل می‌دانند قرار است چه اتفاقی بیفتد، شاید هم بارها شاهد دستگیری سربازها توسط دژبان‌ها بوده‌اند. یکی از دژبان‌ها با دست تو را به رقیقش نشان می‌دهد و تو تازه یادت می‌آید که دفترچه مرخصی را هم در پادگان جا گذاشته‌ای! برای چند لحظه، تصاویر ذهنی پشت سر هم ردیف می‌شوند؛ دستگیری توسط دژبان‌ها و رفتن به زندان دژبان مرکز و چهره نگران خواهرت که مثل همیشه، جمعه‌ها، دم در خانه نشسته و منتظر است تا بیایی و بچه‌های خواهرت که همیشه از همان دور با خوشحالی به سویت می‌دوند... طعم شکلاتی که در دهان داری، تلخ و تلخ‌تر می‌شود و ناگهان **بیشتر بخوانید**

ART

Owring Editorial - Aug 2, 2026

A Century of Animation at the Museum of Modern Art

The Museum of Modern Art in New York opened It's Alive! A Century of Animation from the Collection on August 1, 2026. With work by more than 35 artists and filmmakers, it covers over a hundred years of the form. The exhibition centres on New York and how the city stayed a hub for animation. Felix the Cat, Koko the Clown and Gertie the Dinosaur show how much character-based animation mattered in the silent era, from the 1890s to the 1920s, and [Read full article](#)

یک قرن پویانمایی در موزه هنر مدرن

موزه هنر مدرن نیویورک نمایشگاه «زنده است! یک قرن پویانمایی از مجموعه موزه» را از اول اوت ۲۰۲۶ برپا کرده است. این نمایشگاه با آثاری از بیش از ۳۵ هنرمند و فیلم‌ساز، بیش از صد سال تحول هنری و زیبایی‌شناختی پویانمایی را مرور می‌کند. نمایشگاه بر نقش نیویورک در شکل‌گیری و گسترش پویانمایی تأکید دارد. شخصیت‌هایی چون فلیکس گربه، کوکو دلفک و گرتی دایناسور، اهمیت پویانمایی شخصیت‌محور در دوران صامت (۱۸۹۰ تا ۱۹۲۰) را نشان می‌دهند و آثار هنرمندانی چون اتو مسمر، دیو فلاشر و وینزر مک‌کی، جایگاه طراحی دستی در آغاز این هنر را یادآوری می‌کنند. [آثار ادامه](#)

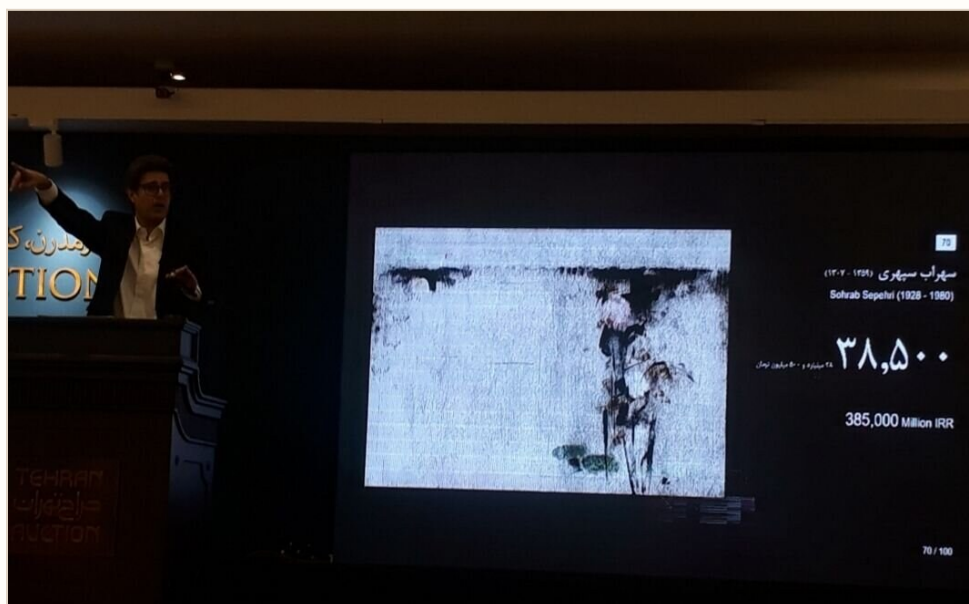
Owring Editorial - Aug 2, 2026

Betye Saar, a Founder of the Black Arts Movement in American Art, Has Died

Betye Saar, the American artist who built work about identity, resistance and memory out of discarded objects and racist imagery, died in her sleep at her home in Los Angeles on Sunday. She was 99, only days short of her hundredth birthday. Saar was a defining figure of the Black Arts Movement and a pioneer of assemblage. Her best known work, *The Liberation of Aunt Jemima* (1972), sets a grinning mammy figure in a knotted headscarf and a loud **Read full article**

بتی سار، از پیشگامان هنر سیاه‌پوستان آمریکا، درگذشت

بتی سار، هنرمند آمریکایی که از اشیای دورریخته و تصویرهای نژادپرستانه آثاری درباره هویت، مقاومت و خاطره می‌ساخت، یکشنبه در خواب و در خانه‌اش در لس‌آنجلس درگذشت. او ۹۹ ساله بود و تنها چند روز تا صدمین سالگرد تولدش مانده بود. سار از چهره‌های شاخص جنبش هنر سیاه‌پوستان و از پیشگامان اسمبلاژ بود. شناخته‌شده‌ترین اثرش، «رهایی خاله جمایما» (۱۹۷۲)، پیکره‌ای از کلیشه «مامی» را نشان می‌دهد با روسری گره‌خورده و پیراهن گل‌درشت، در برابر دیواری از برجسب‌های قدیمی آرد پنکیک، که در یک دست جارو دارد و در دست دیگر تفنگ. سار سال‌ها بعد به ان‌پی‌آر گفت این اثر **ادامه**

Owring Editorial - Aug 2, 2026

A Sepehri Painting Breaks the Tehran Auction Record

Sohrab Sepehri's High Horizon sold for 38.5 billion tomans at the 25th Tehran Auction, the highest price in all twenty five editions of the sale. Its base price had been set at 27.5 billion tomans. The edition, titled Modern, Classic, and Traditional Iranian Art, was held on the evening of Friday, July 17 at the Parsian Azadi Hotel in Tehran. Of 100 works by 80 artists, 96 sold, for a total of 464 billion 266 million tomans. After the [Read full article](#)

تابلوی سهراب سپهری رکورد حراج تهران را شکست

تابلوی «افق بلند» اثر سهراب سپهری در بیست و پنجمین دوره حراج تهران به قیمت ۳۸ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان فروخته شد و رکورد فروش تمام بیست و پنج دوره این حراج را شکست. قیمت پایه این اثر ۲۷ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان بود. این دوره با عنوان «هنر مدرن، کلاسیک و سنتی ایران» شامگاه جمعه ۱۷ ژوئیه در هتل پارسیان آزادی برگزار شد. از میان ۱۰۰ اثر متعلق به ۸۰ هنرمند، ۹۶ اثر به مجموع ۴۶۴ میلیارد و ۲۶۶ میلیون تومان فروش رفت. پس از اثر سپهری، تابلوی «محبت» از محمد احصایی، خوشنویس و نقاش، با قیمت پایه ۲۷ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان به ۳۳ میلیارد و ۵۰۰ **ادامه**

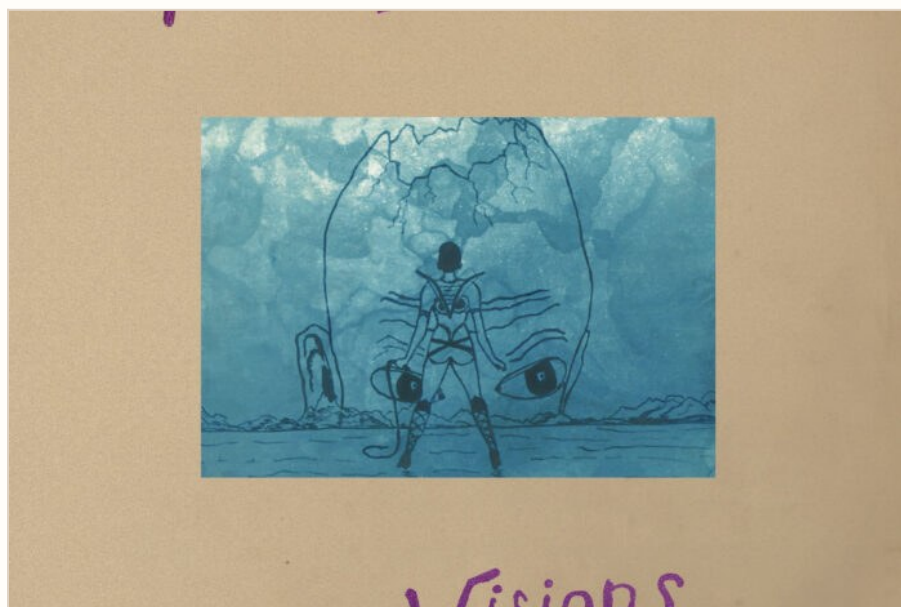
- Jul 31, 2026

Celebrating Tony Bennett at 100

To mark the centenary of the birth of the American singer Tony Bennett, NPR's Fresh Air has broadcast an appreciation of his career along with a few of his lesser-known songs. Bennett, who died in 2023, was known for hits including Rags to Riches, I Wanna Be Around and I Left My Heart in San Francisco. He was born Anthony Benedetto, and early in his career Bob Hope suggested he take the stage name Tony Bennett. A lifelong New Yorker, he had a [Read full article](#)

بزرگداشت تونی بنت در آستانه صدمین سالروز تولدش

برنامه «فرش ایر» شبکه NPR به مناسبت صدمین سالروز تولد تونی بنت، خواننده آمریکایی، مروری بر زندگی هنری و شماری از ترانه‌های کمتر شناخته‌شده او منتشر کرده است. بنت که در سال ۲۰۲۳ درگذشت، با ترانه‌هایی مانند «از ژنده‌پوشی تا ثروت»، «می‌خواهم کنارت باشم» و «قلبم را در سان‌فرانسیسکو جا گذاشتم» شهرت یافت. نام اصلی او آنتونی بندتو بود و باب هوپ در آغاز فعالیت حرفه‌ای‌اش پیشنهاد کرد نام هنری تونی بنت را انتخاب کند. او نیویورکی بود و از دهه ۱۹۵۰ به موفقیت‌های پی‌درپی رسید. بنت در سال ۱۹۶۵ همراه مارتین لوتر کینگ جونیور در راهپیمایی سلما شرکت کرد و [ادامه](#)

- Jul 31, 2026

The Reissue of a Forgotten Album of Dark French Electronica

Visions of Sodal Ye by Mar-Vista, first released in 1976, is available again after fifty years. Writing in The Quietus, Warren Hatter calls it a coherent, perfectly formed record that deserves a far larger audience than the handful of people who heard it the first time around. Mar-Vista was the work of Claude Cuvelier and Jean Skowron, two music obsessives living in the provincial north of France. After the professional French labels turned **Read full article**

بازانتشار آلبومی فراموش شده از الکترونیک تیره فرانسوی

آلبوم «رؤیاهای سودال یه» از گروه مار-ویستا که نخستین بار در سال ۱۹۷۶ منتشر شد، پس از پنجاه سال دوباره در دسترس قرار گرفته است. وارن هَتر در نشریه کوایتس این اثر را آلبومی منسجم، کامل و شایسته مخاطبانی بسیار بیشتر از شمار اندکی می‌داند که هنگام انتشار اولیه آن را شنیدند. مار-ویستا حاصل همکاری کلود کوولیه و ژان اسکوروون بود، دو موسیقی‌دوست ساکن شهرستانی در شمال فرانسه. آن‌ها پس از آنکه ناشران حرفه‌ای فرانسوی یکی پس از دیگری جوابشان کردند، به این نتیجه رسیدند که صنعت موسیقی فرانسه اصلاً به این نوع کار علاقه‌ای ندارد، و راه دیگری ندیدند جز **ادامه**

- Jul 30, 2026

Simone Forti, Pioneering Artist of Movement and Chance, Dies at 91

Simone Forti, the Italian-American choreographer, performer and artist who transformed the boundary between dance, performance art and the visual arts, died on the morning of Wednesday, July 29, 2026, at her home in Los Angeles. The news was given by Jason Underhill, her longtime assistant and a trustee of the Simone Forti Art Trust. No cause has been stated, though she had spoken openly for years about living with Parkinson's disease. Writing a [Read full article](#)

سیمون فورتی، هنرمند پیشگام حرکت و بداهه، در ۹۱ سالگی درگذشت

سیمون فورتی، طراح رقص، اجراگر و هنرمند ایتالیایی-آمریکایی که مرز میان رقص، هنر اجرا و هنرهای تجسمی را دگرگون کرد، صبح چهارشنبه ۲۹ ژوئیه ۲۰۲۶ در خانه‌اش در لس‌آنجلس درگذشت. خبر را جیسون آندرهیل، دستیار دیرین او و از متولیان بنیاد آثار سیمون فورتی، اعلام کرد. علت مرگ اعلام نشده، اما خود او سال‌ها آشکارا از درگیری‌اش با بیماری پارکینسون گفته بود. مت استرومبرگ در یادبودی برای هاپرالرجیک می‌نویسد کارنامه او کنجکاوی بی‌حد را با انضباطی سخت‌گیرانه درآمیخت، در گستره‌ای که از حرکت و نقاشی تا شعر، ویدئو و حتی هولوگرافی امتداد داشت و سه شهر نیویورک،

ادامه

- Jul 30, 2026

XXXXXX: Arca's Raw and Restless Return After Five Years

Arca, the Venezuelan musician and producer born Alejandra Gherzi Rodriguez in Caracas in 1989, is back after five years with XXXXXX, a sixteen-track, forty-seven-minute album released by XL Recordings. It was first meant to be a mixtape, but she changed her mind and let it become an album without sanding off what made it a mixtape. She has called the decision mischievous, a way of interrupting the autopilot that five years of silence tends to

[Read full article](#)

«XXXXXX»؛ بازگشت خشن و بی‌قرار آرکا پس از پنج سال

آرکا، موسیقی‌دان و تهیه‌کننده ونزوئلایی که سال ۱۹۸۹ با نام آخاندر گرسی رودریگس در کاراکاس به دنیا آمد، پس از پنج سال با آلبوم «XXXXXX» بازگشته است؛ اثری شانزده‌قطعه‌ای و چهل‌وهفت‌دقیقه‌ای که از سوی کمپانی ایکس‌ال منتشر شده است. آلبوم ابتدا قرار بود یک میکس‌تیپ باشد، اما آرکا نظرش عوض شد و گذاشت به آلبوم تبدیل شود بی‌آنکه خصلت میکس‌تیپ بودنش را صیقل بدهد. او این تصمیم را شیطنت‌آمیز خوانده و گفته راهی بوده برای شکستن حالت خودکاری که پنج سال سکوت پیرامون یک انتشار می‌سازد. عنوان اثر هم به همان سنت میکس‌تیپ‌های پیشین او برمی‌گردد که نامشان پنج **ادامه**

Wild Strawberries

Dir. Ingmar Bergman - 1957 - Sweden

The year 2026 marks the centenary of the birth of Ingrid Thulin, who plays Marianne in Wild Strawberries: the one person who tells Isak Borg the truth to his face, and the mirror in which the old man is forced to look at himself. Here Bergman set past and present within a single frame, without drawing a line between them, and raised a question: when the road of a life runs only one way, how can the past be made good? The film received the Golden Bear and the FIPRESCI Prize at the Berlin Film Festival and the Pasinetti Award at Venice in 1958, won the Golden Globe for Best Foreign Language Film in 1960, and was nominated for the Academy Award for best screenplay written directly for the screen.

1. The Story of One Day and One Lifetime

Isak Borg, a retired physician and bacteriologist of seventy eight, sets out one summer morning from Stockholm for Lund, where, fifty years after taking his doctorate, he is to receive the honorary title of Doctor Jubilaris. His daughter-in-law Marianne, separated from his son and pregnant, travels with him. A road that should take a few hours turns slowly into a journey across the whole of Isak's life, as though a man were looking at his entire existence in the course of a single day.

The film opens with a nightmare: an empty street, a clock without hands, a man who turns to reveal that he has no face, and a horseless carriage whose wheel catches on a lamppost, spilling a coffin onto the pavement. A hand reaches out of the coffin, and when Isak bends down he sees that the dead man lying inside is himself. In those first minutes Bergman lays out the entire film before us: time, death, solitude, and a man compelled to return to his own life before death arrives.

Then the journey begins. On the way, Isak stops at the summer house of his childhood. Bergman uses none of the usual signals for entering the past. He draws no clear border between dream and reality and gives the viewer no time to prepare. The old man stands beside the strawberry bushes and suddenly, within the same frame, the past comes alive. It is now 1907, and Sara, the young cousin whom Isak loved and who later married his brother, is picking wild strawberries.

Isak is present in the scene, but no one sees him. He has not returned to the past; he has become an invisible witness to his own lost life. The past is unreachable, not only because it is over, but because the one person who still sees it has grown old.

Soon three young hitchhikers climb into the car. The girl among them is also called Sara, and Bibi Andersson, who plays the Sara of the past, plays her too. One is a love that was lost, the other a fresh possibility of living: a face returning from the past, this time bringing not regret but energy and

movement.

Next a middle-aged couple joins them, a husband and wife who humiliate each other so mercilessly that Marianne is obliged to ask them to get out. Every incident on the road opens a door onto Isak's past or his future: a mother still alive but frozen, who has kept a box filled with the toys of her ten children and still knows to whom each of them belonged; the memory of a wife who betrayed him; and a son who, like his father, has become cold and withdrawn and does not want a child brought into the world.

In that same box lies Isak's father's gold pocket watch. His mother intends to give it to Sigfrid's eldest son, the very infant whom, fifty years earlier, in the summer that Sara left Isak, Sara used to carry about and sing to, and who is now turning fifty. Isak takes the watch and sees that it has no hands: the same handless watch from the previous night's nightmare. Three strands of the film knot themselves into a single object: death, Sara, and time that has stopped working. It is as if the arrest of time and the inability to live were an inheritance passed down in this family from one generation to the next.

The film reaches its peak in Isak's second nightmare. He is taken to an examination room and asked to read what is written on the blackboard. He cannot. The examiner reads it for him: "A doctor's first duty is to ask forgiveness."

Then the verdict is delivered: "You are guilty of guilt."

And the sentence is nothing other than loneliness.

Yet *Wild Strawberries* is not a film of punishment. At the end Bergman opens another way. The three young people sing to the old man beneath his window and take their leave. Marianne has decided to keep her child and to go back and save her marriage. Isak too, perhaps for the first time, tries to speak to others, to show affection, to close a little of the distance he has spent years

constructing.

That night, before sleep, a last image comes to him. Sara leads him through his childhood memories down to the water. His parents are sitting on the far shore; his father is fishing and his mother waves to him. Isak smiles, and in the final shot his face is at peace.

The past cannot be undone, but it can be reconciled with. It is this small possibility of reconciliation that saves the film from despair.

The original Swedish title, *Smultronstället*, literally means the place of the wild strawberries, but in Swedish it is an idiom for a small, hidden, personal spot that holds an emotional value for someone, a place others may not even know exists. From the very first word, then, the film's title is not about fruit. It is about personal memory, and about the place in which a person has hidden his own past.

2. A Film Rooted in Bergman's Real Life

For years Bergman told the story that the idea came to him on the road. Driving from Stockholm to Dalarna, he stopped in Uppsala and passed his grandmother's house. Standing there, he imagined what would happen if he could open the door and find everything exactly as it had been in his childhood: if a person could open a door and walk into another period of his own life, and turn a corner and suddenly find himself in another time.

Years later, in *Images: My Life in Film*, Bergman withdrew his own account and wrote: "That's a lie. The truth is that I am forever living in my childhood."

The screenplay was written in the spring of 1957 in the Karolinska Hospital in Stockholm, the same hospital with which Isak Borg is connected in the story. Bergman spent close to two months there, treated for recurring stomach trouble and nervous exhaustion. The final screenplay is dated 31 May 1957,

and shooting ran from 2 July to 27 August of the same year.

He was at that moment in one of the most brilliant periods of his working life. Smiles of a Summer Night had been made in 1955, and The Seventh Seal was released in that same year, 1957. His private life, however, was falling apart: his third marriage was ending, his relationship with Bibi Andersson was drawing to a close, and his relations with his parents had reached one of their bitterest phases. Wild Strawberries came out of exactly this contradiction, a film made at the height of professional success and in the middle of personal collapse.

Casting Victor Sjöström as Isak was the key to the film. Sjöström was one of the towering figures of Swedish silent cinema, the idol of Bergman's youth and one of his earliest supporters at Svensk Filmindustri. He was seventy seven during the shoot and turned seventy eight a few months later. He was tired, unwell and misanthropic, and at first had no wish to take the part.

Carl Anders Dymling, the film's producer, talked him into it with the words: "There is nothing to it. You just lie under a tree, eat wild strawberries and think about your past."

The truth was precisely the reverse. Almost the entire weight of the film rested on Sjöström, who appears in every scene but one.

The first days of shooting were hard. Sjöström would forget his lines, lose his temper, and in his frustration go off to a corner and beat his head against the wall. Bergman made a pact with Ingrid Thulin that if a take went wrong she would take the blame herself, so that Sjöström would not feel humiliated in front of the others.

In the end the schedule was rearranged so that he could be home by five in the afternoon for his customary whisky. From then on the work went better. What remains on screen is not the performance of a tired old man but one of

the greatest images of old age in the history of cinema: a man at once proud, vulnerable, frightened, and longing to be forgiven.

Wild Strawberries was Victor Sjöström's last appearance before a camera.

That sentence should be read in its full sense. One day after the film's premiere, Sjöström was taken to a hospital in Stockholm with heart trouble. His condition worsened through 1959; in December he was hospitalised again, and three weeks later, on the evening of 3 January 1960, he died of a blood clot. He was eighty.

At the memorial ceremony held by the Swedish Film Academy on 20 February 1960, Bergman read aloud from the diary he had kept during the making of Wild Strawberries. A film about an old man looking back at the end of his road became, in fact, its leading actor's farewell to cinema, and Bergman was the first to say so aloud.

The film also carries clear links to Sjöström's own place in film history. The horseless carriage of the opening nightmare inevitably recalls The Phantom Carriage, Sjöström's celebrated 1921 film, which Bergman loved and had watched many times.

The cinematographer of Wild Strawberries is Gunnar Fischer, not Sven Nykvist. The living summer light of the childhood scenes and the harsh whiteness of the day are Fischer's work, set in complete opposition to the blackness, violence and emptiness of the nightmares.

Bibi Andersson, twenty one at the time of filming, plays both Saras: Isak's lost love and the young woman who crosses his path in the present. Max von Sydow appears briefly as a filling station attendant who still remembers the kindnesses of the old doctor.

As for that Oscar nomination: contrary to what is sometimes said, Bergman

could not have the recorded nomination struck from the Academy's list. After it was announced he wrote a sharp letter to the Academy asking to be spared the attention of its juries in future, considering the Oscar a humiliating institution for the art of cinema. Despite his protest, his name still stands in the official list of 1960 nominees.

The film was not received the same way everywhere. Bosley Crowther, writing in The New York Times in 1959, found it so mystifying that he wondered whether Bergman himself knew what he wanted to say, though he also noted that the English subtitles of the print screened were poor.

On the other side, Stanley Kubrick, in a 1963 interview, named Wild Strawberries his second favourite film, and Andrei Tarkovsky placed it among his ten best. Satyajit Ray drew on its structure of journey, memory and dream in Nayak, and Woody Allen returned to it repeatedly, from Stardust Memories and Another Woman to Crimes and Misdemeanors and Deconstructing Harry.

Yet the film's real influence cannot be summed up in a list of prizes or of the works it inspired. In Wild Strawberries Bergman showed that a journey into the past is not necessarily made to discover some new truth. Sometimes a person has known everything all along. It simply takes a lifetime to find the courage to look at it.

Watch: The film is available on the Criterion Channel and HBO Max. Public library card holders can watch it free through Kanopy.

REVIEWS

Three critics, three angles on this film - handpicked by Owrang:

Peter Cowie, The Criterion Collection - [Read more](#)

Charles Silver, The Museum of Modern Art - [Read more](#)

Offscreen — Personal Time, Memory Time - [Read more](#)

توت‌فرنگی‌های وحشی

سال ۲۰۲۶ صدمین سال تولد ایگرید تولین است، بازیگری که در «توت‌فرنگی‌های وحشی» نقش ماریان را بازی کرد؛ تنها کسی که حقیقت را بی‌پرده به ایساک بورگ می‌گوید و آینه‌ای می‌شود که پیرمرد ناچار است در آن به خود نگاه کند. برگمان اینجا گذشته و حال را در یک قاب کنار هم گذاشت، بی آنکه مرزی میانشان بکشد، و پرسشی را پیش کشید؛ وقتی مسیر زندگی راهی است بی‌بازگشت، گذشته را چگونه می‌توان جبران کرد. این فیلم در سال ۱۹۵۸ خرس طلایی و جایزه فیپرشی جشنواره برلین و جایزه پازینتی جشنواره ونیز، و در سال ۱۹۶۰ گلدن گلوب بهترین فیلم خارجی‌زبان را دریافت کرد و نامزد اسکار بهترین فیلمنامه نوشته‌شده مستقیماً برای سینما شد.

۱. داستان یک روز و یک عمر

ایساک بورگ، پزشک بازنشسته و باکتری‌شناس هفتادوهشت‌ساله، صبح یک روز تابستانی از استکهلم به‌سوی لوند راه می‌افتد تا پنجاه سال پس از دریافت مدرک دکتری، عنوان افتخاری «دکتر یوبیلاریس» را از دانشگاه بگیرد. عروسش، ماریان، که از پسر او جدا شده و باردار است، در این سفر همراهش می‌شود. راهی که باید در چند ساعت طی شود، آرام‌آرام به سفری در سراسر زندگی ایساک بدل می‌شود؛ گویی مردی در یک روز به تمام عمرش نگاه می‌کند.

فیلم با یک کابوس آغاز می‌شود: خیابانی خالی، ساعتی بی‌عقربه، مردی که وقتی برمی‌گردد چهره‌ای ندارد و کالسکه‌ای بی‌اسب که چرخش به تیر چراغ می‌گیرد و تابوتی از آن بیرون می‌افتد. دستی از تابوت بیرون می‌آید و ایساک، وقتی خم می‌شود، می‌بیند مرده‌ای که درون تابوت خوابیده خود اوست. برگمان در همان چند دقیقه نخست، تمام فیلم را پیش روی ما می‌گذارد: زمان، مرگ، تنهایی و مردی که پیش از رسیدن مرگ ناچار است به زندگی خود بازگردد.

پس از آن، سفر آغاز می‌شود. ایساک در راه به خانه تابستانی دوران کودکی‌اش سر می‌زند. برگمان برای ورود به

گذشته از نشانه‌های معمول استفاده نمی‌کند؛ نه مرز روشنی میان خواب و واقعیت می‌گذارد و نه به تماشاگر فرصت می‌دهد خود را آماده کند. پیرمرد کنار بوته‌های توت‌فرنگی می‌ایستد و ناگهان، در همان قاب، گذشته زنده می‌شود. اکنون سال ۱۹۰۷ است و سارا، دخترعموی جوانی که ایساک دوستش داشت و بعدها با برادر او ازدواج کرد، مشغول چیدن توت‌فرنگی است.

ایساک در صحنه حضور دارد، اما کسی او را نمی‌بیند. او نه به گذشته بازگشته، بلکه به شاهی نامرئی برای زندگی ازدست‌رفته خود تبدیل شده است. گذشته دست‌نیافتنی است، نه فقط به این دلیل که سپری شده، بلکه چون تنها کسی که هنوز آن را می‌بیند پیر شده است.

کمی بعد سه جوان اتواستاپ‌زن سوار ماشین می‌شوند. دختر جوان نیز سارا نام دارد و بی‌بی آندرشون، همان بازیگری که سارای گذشته را بازی می‌کند، نقش او را هم بر عهده دارد. یکی عشق ازدست‌رفته است و دیگری امکان تازه‌ای از زندگی؛ صورتی که از گذشته بازمی‌گردد، اما این بار به جای حسرت، سرزندگی و حرکت را با خود می‌آورد.

سپس زوجی میانسال به جمع آنان اضافه می‌شوند؛ زن و شوهری که چنان بی‌رحمانه یکدیگر را تحقیر می‌کنند که ماریان ناچار می‌شود از آنان بخواهد پیاده شوند. هر اتفاقی در جاده، دری به گذشته یا آینده ایساک باز می‌کند: مادری زنده اما یخ‌زده که جعبه‌ای پر از اسباب‌بازی‌های ده‌فرزندش را نگه داشته و هنوز می‌داند هر کدام از آن که بوده است؛ خاطره همسری که به او خیانت کرده؛ و پسری که مانند پدر، سرد و منزوی شده و نمی‌خواهد فرزندش به دنیا بیاورد.

در همان جعبه، ساعت جیبی طلای پدر ایساک است. مادر می‌خواهد آن را به پسر ارشد زیگفرید هدیه بدهد؛ همان نوزادی که پنجاه سال پیش، در تابستانی که سارا ایساک را ترک کرد، سارا در آغوش می‌گرفت و برایش آواز می‌خواند و حالا پنجاه‌ساله می‌شود. ایساک ساعت را می‌گیرد و می‌بیند که عقربه ندارد؛ همان ساعت بی‌عقربه کابوس شب پیش. سه رشته فیلم در یک شیء گره می‌خورد: مرگ، سارا، و زمانی که از کار افتاده است. انگار توقف زمان و ناتوانی از زیستن، میراثی است که در این خانواده نسل‌به‌نسل منتقل شده.

نقطه اوج فیلم کابوس دوم ایساک است. او را به جلسه امتحانی می‌برند و از او می‌خواهند نوشته‌ای را که روی تخته است بخواند. نمی‌تواند. ممتحن جمله را برایش می‌خواند: «نخستین وظیفه یک پزشک طلب بخشش است.»

سپس حکم صادر می‌شود: «تو به جرم گناه، مجرمی.»

و مجازات نیز چیزی جز تنهایی نیست.

اما «توت‌فرنگی‌های وحشی» فیلم مکافات نیست. برگمان در پایان راه دیگری باز می‌کند. سه جوان زیر پنجره برای پیرمرد آواز می‌خوانند و با او خداحافظی می‌کنند. ماریان تصمیم گرفته است فرزندش را نگه دارد و برای نجات زندگی مشترکش بازگردد. ایساک نیز، شاید برای نخستین بار، می‌کوشد با دیگران سخن بگوید، محبت کند و فاصله‌ای را که طی سال‌ها ساخته است کمی کوتاه‌تر کند.

شب، پیش از خواب، آخرین تصویر به سراغش می‌آید. سارا او را در میان خاطرات کودکی به کنار آب می‌برد. پدر و مادرش آن سوی ساحل نشسته‌اند؛ پدر ماهیگیری می‌کند و مادر برای او دست تکان می‌دهد. ایساک لبخند می‌زند و چهره‌اش در نمای آخر آرام است.

گذشته را نمی‌توان جبران کرد، اما می‌توان با آن آشتی کرد. همین امکان کوچک آشتی است که فیلم را از نومیدی نجات می‌دهد.

عنوان اصلی سوئدی فیلم، Smultronstället، در معنای لفظی به «جای توت‌فرنگی‌های وحشی» یا «بوته‌زار توت‌فرنگی وحشی» اشاره دارد، اما در زبان سوئدی اصطلاحی است برای مکانی کوچک، پنهانی و شخصی که برای کسی ارزشی عاطفی دارد؛ جایی که شاید دیگران حتی از وجودش خبر نداشته باشند. بنابراین عنوان فیلم از همان ابتدا نه درباره میوه، بلکه درباره حافظه شخصی و مکانی است که انسان گذشته خود را در آن پنهان کرده است.

۲. فیلمی که ریشه در زندگی واقعی برگمان داشت

برگمان سال‌ها روایت می‌کرد که فکر ساخت فیلم در جاده به ذهنش رسیده است. در سفری از استکهلم به دالارنا، در اوپسالا توقف کرده و از کنار خانه مادر بزرگش گذشته بود. همان‌جا با خود تصور کرده بود اگر در را باز کند و همه چیز را درست همان‌طور که در کودکی بوده ببیند، چه اتفاقی می‌افتد؛ اگر انسان بتواند دری را باز کند و وارد دوره‌ای دیگر از زندگی‌اش شود و با پیچیدن در یک خیابان، ناگهان خود را در زمان دیگری بیابد.

سال‌ها بعد، برگمان در کتاب «تصاویر: زندگی من در سینما» روایت خودش را پس گرفت و نوشت: «این دروغ است. حقیقت این است که من همیشه در کودکی‌ام زندگی می‌کنم.»

فیلمنامه در بهار ۱۹۵۷ در بیمارستان کارولینسکای استکهلم نوشته شد؛ همان بیمارستانی که ایساک بورگ در داستان با آن ارتباط دارد. برگمان به دلیل ناراحتی‌های مکرر معده و فشار عصبی نزدیک به دو ماه در بیمارستان بود. نسخه نهایی فیلمنامه تاریخ ۳۱ مه ۱۹۵۷ را دارد و فیلم‌برداری از ۲ ژوئیه تا ۲۷ اوت همان سال انجام شد.

برگمان در آن هنگام در یکی از درخشان‌ترین دوره‌های فعالیت هنری خود بود. «لبخندهای یک شب تابستانی» را در ۱۹۵۵ ساخته بود و «مهر هفتم» نیز در همان سال ۱۹۵۷ به نمایش درآمد. با این حال، زندگی شخصی‌اش از هم می‌پاشید: سومین ازدواجش رو به پایان بود، رابطه‌اش با بی‌بی آندرشون به آخر نزدیک می‌شد و رابطه‌اش با پدر و مادرش به یکی از تلخ‌ترین مراحل خود رسیده بود. «توت‌فرنگی‌های وحشی» از دل همین تضاد بیرون آمد؛ فیلمی ساخته شده در اوج موفقیت حرفه‌ای و در میانه فروپاشی شخصی.

انتخاب ویکتور شوستروم برای نقش ایساک، کلید فیلم بود. شوستروم از بزرگ‌ترین چهره‌های سینمای صامت سوئد، بت دوران جوانی برگمان و از حامیان اولیه او در شرکت «سوئنسک فیلم ایندوستری» بود. او هنگام فیلم‌برداری هفتاد و هفت سال داشت و چند ماه بعد هفتاد و هشت ساله شد. خسته، بیمار و بدبین بود و در ابتدا تمایلی به پذیرفتن نقش نداشت.

کارل آندرس دیمیلینگ، تهیه‌کننده فیلم، برای قانع کردنش گفته بود: «کاری نداری؛ فقط زیر درخت دراز می‌کشی، توت‌فرنگی می‌خوری و به گذشته‌ات فکر می‌کنی.»

حقیقت درست برعکس بود. تقریباً تمام بار فیلم بر دوش شوستروم قرار داشت و او جز در یک صحنه، در سراسر فیلم حضور دارد.

روزهای نخست فیلم‌برداری سخت گذشت. شوستروم گاهی دیالوگ‌هایش را فراموش می‌کرد، عصبانی می‌شد و از شدت درماندگی به گوشه‌ای می‌رفت و سرش را به دیوار می‌کوبید. برگمان با ایگرید تولین قرار گذاشت که اگر صحنه‌ای خراب شد، او تقصیر را به گردن بگیرد تا شوستروم در برابر دیگران احساس شرمندگی نکند.

سرانجام برنامه فیلم‌برداری را طوری تغییر دادند که شوستروم بتواند ساعت پنج بعدازظهر به خانه برسد و ویسکی همیشگی‌اش را بنوشد. از آن پس کار بهتر پیش رفت. آنچه بر پرده باقی مانده، نه بازی پیرمردی خسته، بلکه یکی از بزرگ‌ترین تصویرهای پیری در تاریخ سینماست: مردی که هم‌زمان مغرور، آسیب‌پذیر، ترسیده و مشتاق بخشیده شدن است.

«توت‌فرنگی‌های وحشی» آخرین حضور ویکتور شوستروم در برابر دوربین بود.

این جمله را باید به معنای کامل آن خواند. یک روز پس از نمایش افتتاحیه فیلم، شوستروم با ناراحتی قلبی به بیمارستانی در استکهلم منتقل شد. حال او در طول سال ۱۹۵۹ رو به وخامت گذاشت، در دسامبر دوباره بستری شد و سه هفته بعد، شامگاه سوم ژانویه ۱۹۶۰، بر اثر لخته خون درگذشت. هشتاد ساله بود.

در مراسم یادبودی که آکادمی فیلم سوئد در بیستم فوریه ۱۹۶۰ برگزار کرد، برگمان بخشی از دفتر یادداشت روزانه‌اش را خواند؛ یادداشت‌هایی که هنگام ساخت «توت‌فرنگی‌های وحشی» نوشته بود. فیلمی که درباره نگاه کردن پیرمردی به پایان راه خود بود، در عمل به وداع بازیگرش با سینما بدل شد، و این را برگمان همان‌جا و پیش از همه به زبان آورد.

فیلم چند پیوند روشن با تاریخ سینمای خود شوستروم نیز دارد. کالسکه بی‌اسب در کابوس آغازین، بی‌اختیار «کالسکه شب» ساخته مشهور شوستروم در سال ۱۹۲۱، را به یاد می‌آورد؛ فیلمی که برگمان آن را بسیار دوست داشت و بارها تماشا کرده بود.

فیلم‌پرداز «توت‌فرنگی‌های وحشی» گوناوار فیشر است، نه سون نیکویست. روشنائی زنده و تابستانی صحنه‌های کودکی و سفیدی تند روز، کار فیشر است و در تضادی کامل با سیاهی، خشونت و خلأ کابوس‌ها قرار می‌گیرد.

بی‌بی آندرشون که هنگام ساخت فیلم بیست‌ویک سال داشت، هر دو سارا را بازی می‌کند: هم عشق ازدست‌رفته ایساک و هم دختر جوانی را که در زمان حال سر راه او قرار می‌گیرد. مکس فون سیدو نیز در حضوری کوتاه، نقش کارگر پمپ‌بنزینی را بازی می‌کند که هنوز نیکی‌های گذشته دکتر بورگ را به یاد دارد.

در باره همان نامزدی اسکار، برخلاف آنچه گاهی گفته می‌شود، برگمان نتوانست نامزدی ثبت‌شده را از فهرست آکادمی حذف کند؛ اما پس از اعلام آن، نامه‌ای تند به آکادمی نوشت و خواست در آینده او را از توجه هیئت داوران معاف کنند. او اسکار را نهادی تحقیرآمیز برای هنر سینما می‌دانست. نام او با وجود این اعتراض، همچنان در فهرست رسمی نامزدهای اسکار سال ۱۹۶۰ ثبت شده است.

استقبال از فیلم در همه‌جا یکسان نبود. بازلی کراوتر در نقد سال ۱۹۵۹ خود برای نیویورک تایمز نوشت که فیلم چنان رازآلود و گیج‌کننده است که تماشاگر شک می‌کند آیا خود برگمان می‌دانسته چه می‌خواسته بگوید. او البته به نامناسب بودن زیرنویس انگلیسی نسخه نمایش داده‌شده نیز اشاره کرده بود.

در سوی دیگر، استنلی کوبریک در مصاحبه‌ای در سال ۱۹۶۳ «توت‌فرنگی‌های وحشی» را دومین فیلم محبوب خود معرفی کرد و آندری تارکوفسکی آن را در میان ده فیلم برگزیده‌اش قرار داد. ساتیاجیت رای در «قهرمان» یا «نایاک» از ساختار سفر، خاطره و کابوس فیلم تأثیر گرفت و وودی آلن نیز بارها به آن بازگشت؛ از «خاطرات غبار ستاره» و «زنی دیگر» تا «جنایت‌ها و جنحه‌ها» و «ساختارشکنی هری».

اما تأثیر اصلی فیلم را شاید نتوان در فهرست جوایز یا فیلم‌هایی که از آن الهام گرفته‌اند خلاصه کرد. برگمان در «توت‌فرنگی‌های وحشی» نشان داد که سفر به گذشته الزاماً برای کشف حقیقتی تازه نیست. گاهی انسان همه‌چیز را از پیش می‌داند؛ فقط یک عمر طول می‌کشد تا جرئت کند به آن نگاه کند.

تماشا: این فیلم را می‌توانید در Criterion Channel و HBO Max تماشا کنید. دارندگان کارت کتابخانه

عمومی می‌توانند آن را رایگان از سرویس Kanopy ببینند.

مطالعه‌ی کامل و نقدها تماشای فیلم

سه نقد از سه نگاه

کاوی از کابوس آغازین شروع می‌کند و آن را زنجیره‌ای از تصویرهای فاجعه می‌خواند؛ ساعت بی‌عقریه، پیکری که روی سنگفرش فرو می‌ریزد و تابوتی که جسد خود ایساک در آن است. به نوشته‌ی او دروازه‌های سیاه شهر قدیم استکهلم را برگمان همچون نشانه‌ای از نیستی به کار گرفته است، و سرچشمه‌ی این تصویرها را در وسواس همیشگی برگمان نسبت به سرعت گذشت سال‌ها می‌بیند؛ کارگردانی که کوچک‌ترین چیزهای کودکی، اسباب‌بازی و صدا و بو و نور، را به یاد می‌آورد. (Peter

Cowie, The Criterion Collection) **ادامه نقد**

این یادداشت از جایی شروع می‌شود که نویسنده با جایگاه بی‌چون‌وچرای برگمان در نقد آمریکایی مخالفت می‌کند و می‌گوید ستایش افراطی منتقدان، خود او را به سمت تصنع برد. اما همین منتقد ناسازگار، «توت‌فرنگی‌های وحشی» را در صدر آثاری می‌گذارد که به باور او ماندگارترین کارهای برگمان‌اند؛ فیلم‌های شاعرانه و در دسترس، در برابر آثار پرمشقت و ذهنی‌تری مثل «نور زمستانی» و «شرم». نقدی که از موضع مخالف می‌آید و باز به همین فیلم می‌رسد. (Charles Silver, The

Museum of Modern Art) **ادامه نقد**

این جستار «توت‌فرنگی‌های وحشی» را در کنار «سولاریس» تارکوفسکی و «درخشش ابدی یک ذهن پاک» می‌گذارد و می‌پرسد سینما چگونه زمانِ حافظه را می‌سازد؛ زمانی که در آن گذشته و حال همزمان‌اند. نمونه‌ای که تحلیل می‌کند همان گذر بی‌مرز از بوته توت‌فرنگی به سال ۱۹۰۷ است. (Offscreen) **ادامه نقد**

CINEMA

Owring Editorial - Aug 2, 2026

Ali Asgari's A Bit of Light in the Venice Main Competition

Salau Morisset, a sales company based in Paris and Berlin, has taken worldwide rights to A Bit of Light, the new film by Ali Asgari, ahead of its world premiere at the 83rd Venice Film Festival. The film competes for the Golden Lion in the main competition, the first time Asgari has been selected for that section. A Bit of Light is his sixth feature. It follows Disappearance, which premiered in Venice; Until Tomorrow at the Berlinale; **Read full article**

«کمی نور» علی عسگری در رقابت اصلی ونیز

شرکت پخش Salau Morisset، مستقر در پاریس و برلین، حق فروش جهانی «کمی نور»، تازه‌ترین ساخته علی عسگری، را پیش از نخستین نمایش جهانی‌اش در هشتادوسومین جشنواره فیلم ونیز به دست آورد. فیلم در بخش مسابقه اصلی برای شیر طلایی رقابت می‌کند و این نخستین بار است که اثری از عسگری به این بخش راه می‌یابد. «کمی نور» ششمین فیلم بلند اوست. پیش از این «ناپدید شدن» در ونیز، «تا فردا» در برلیناله، «آیه‌های زمینی» در بخش نوعی نگاه کن، «بالا تر از ابرهای اسیدی» در ایدفا و «کمدی الهی» پارسال در بخش افق‌های ونیز نمایش داده شده بودند. داستان در ایران امروز **ادامه**

- Jul 29, 2026

Three Strange and Restless Tales from Fantasia

Clint Worthington, assistant editor at RogerEbert.com, devotes a dispatch from the Fantasia International Film Festival in Montreal to three films he calls a bad-vibes triptych: tales of people living or moving in filth, or coming to realize that the world around them is falling apart and there is nothing to be done about it. Permanent Damage, by the Canadian filmmaker Seth A. Smith, follows Tommy Gods, a young escaped convict caught trying [Read full article](#)

سه روایت غریب و ناآرام از جشنواره فانتازیا

کلینت ورثینگتن، دبیر همکار سایت راجر ایبرت، در گزارشی از جشنواره بین‌المللی فیلم فانتازیا در مونترال به سه فیلم می‌پردازد که خودش آن‌ها را «سه‌گانه حال بد» می‌نامد: قصه‌هایی از آدم‌هایی که در کثافت زندگی می‌کنند یا کم‌کم درمی‌یابند جهان اطرافشان از هم می‌پاشد و کاری از دستشان برنمی‌آید. «آسیب دائمی» ساخته ست ای. اسمیت، فیلمساز کانادایی، داستان تامی گادز است، زندانی فراری جوانی که هنگام دزدیدن لباس از یک فروشگاه ارزان‌فروشی گیر می‌افتد. آنچه نجاتش می‌دهد پیرزنی است به نام خانم واینات که دچار زوال عقل شده و او را پسر خودش دانی می‌پندارد و به **ادامه**

- Jul 29, 2026

A Hopeful Voice Falls Silent: Remembering Glen Hansard

Glen Hansard, the Irish singer, songwriter and actor, died in the early hours of Wednesday, July 29, 2026, at the age of fifty-six, after a motorcycle accident in Dublin. In a tribute for RogerEbert.com, the site's managing editor Brian Tallerico writes that what people loved in Hansard's voice was real feeling, the very quality Roger Ebert himself had singled out years earlier in his review of Once. Through the 1990s Hansard fronted the **Read full article**

صدای امید خاموش شد؛ یادبود گلن هنسارد

گلن هنسارد، خواننده، ترانه‌سرا و بازیگر ایرلندی، بامداد چهارشنبه ۲۹ ژوئیه ۲۰۲۶ در ۵۶ سالگی بر اثر سانحه موتورسیکلت در دوبلین درگذشت. برایان تالریکو، سردبیر اجرایی سایت راجر ایبرت، در یادبودی برای او نوشته است که آنچه مردم در صدای هنسارد دوست داشتند احساس واقعی بود؛ همان چیزی که راجر ایبرت هم سال‌ها پیش در نقدش بر فیلم «یک‌بار» به آن اشاره کرده بود. هنسارد در دهه نود خواننده اصلی گروه راک «د فریمز» در دوبلین بود، گروهی که شش آلبوم منتشر کرد. او در سال ۱۹۹۱ در فیلم «کامیتمنتس» ساخته آلن پارکر ظاهر شد، فیلمی که بعدها به یکی از آثار کالت و از **ادامه**

- Jul 29, 2026

Season Two of “Diarra from Detroit” is Nancy Drew for Grown-Ups

The second season of Diarra from Detroit again folds a crime mystery into comedy, romantic entanglement and a vivid portrait of the city itself. Diarra Kilpatrick, the show's creator, writer and star, plays a schoolteacher whose curiosity and stubbornness keep dragging her out of ordinary life and into dangerous cases. Season two began on July 29, 2026 with two episodes, with the rest of its eight instalments arriving weekly on Wednesdays [Read full article](#)

فصل دوم «دیارا از دیترویت» مثل رمان‌های نانسی درو برای بزرگسالان است

فصل دوم مجموعه «دیارا از دیترویت» بار دیگر معمای جنایی را با کمدی، روابط عاطفی و تصویری زنده از شهر دیترویت درهم می‌آمیزد. دیارا کیلپاتریک، خالق، نویسنده و بازیگر اصلی سریال، در نقش معلمی ظاهر می‌شود که کنجکاوی و سماجتش او را از زندگی روزمره به دل پرونده‌های خطرناک می‌کشاند. فصل دوم از ۲۹ ژوئیه ۲۰۲۶ با پخش دو قسمت آغاز شده و بقیه قسمت‌ها تا مجموع هشت قسمت، هر چهارشنبه تا نهم سپتامبر منتشر می‌شوند. فصل نخست روی سرویس بی‌ای‌تی پلاس پخش شده بود و پس از ادغام آن در پارامونت پلاس، هر دو فصل اکنون روی این سرویس در دسترس است. در فصل نخست، دیارا

ادامه

- Jul 29, 2026

Movies Aren't Therapy: "Mike Mills" on Parents, Children, and Filmmaking

With the release of a Criterion set collecting three of his films, Clint Worthington has interviewed the American filmmaker Mike Mills for RogerEbert.com about family, childhood, parents, and the traffic between a private life and the films made out of it. I'll Remind You of Everything, its title taken from a line in C'mon C'mon, brings together Beginners (2010), 20th Century Women (2016) and C'mon C'mon (2021), each of them drawn from [Read full article](#)

فیلم‌ها درمان نیستند: «مایک میلز» درباره والدین، فرزندان و فیلم‌سازی

کلینت ورثینگتن در گفت‌وگویی برای وبسایت راجر ایبرت، هم‌زمان با انتشار مجموعه‌ای از سه فیلم مایک میلز از سوی کرایتریون، با این فیلم‌ساز آمریکایی درباره خانواده، کودکی، پدر و مادر و رابطه میان زندگی شخصی و سینما گفت‌وگو کرده است. مجموعه «همه‌چیز را به یادت خواهم آورد»، که نامش از جمله‌ای در فیلم «بیا، بیا» گرفته شده، سه فیلم «تازه‌کارها» (۲۰۱۰)، «زنان قرن بیستم» (۲۰۱۶) و «بیا، بیا» (۲۰۲۱) را کنار یکدیگر قرار می‌دهد؛ آثاری که هر یک بخشی از تجربه شخصی میلز را بازتاب می‌دهند. «تازه‌کارها» از پدر او الهام گرفته است که در سال‌های پایانی عمرش، پس **ادامه**

- Jul 28, 2026

Everything for Someone: San Diego Comic-Con 2026 Part 2

Background: San Diego Comic-Con is one of the largest popular-culture gatherings in the world, held every year in California. It began in 1970 around comic books, and now takes in film, television, animation, video games, and science fiction and fantasy writing. In her second dispatch from Comic-Con 2026 for RogerEbert.com, contributing editor Nell Minow shows that what matters about the event is not only the stars or the big Hollywood **Read full article**

همه چیز برای یک نفر؛ گزارشی از کامیک کان سن دیگو

پیشینه: کامیک کان سن دیگو یکی از بزرگترین گردهمایی‌های فرهنگ عامه در جهان است که هر سال در کالیفرنیا برگزار می‌شود. این رویداد فعالیت خود را در سال ۱۹۷۰ با محوریت کتاب‌های مصور آغاز کرد، اما امروز سینما، تلویزیون، انیمیشن، بازی‌های ویدئویی، ادبیات علمی تخیلی و فانتزی را نیز در بر می‌گیرد. نل مینو، سردبیر همکار سایت راجر ایبرت، در دومین گزارش خود از کامیک کان سن دیگو ۲۰۲۶ نشان می‌دهد که اهمیت این رویداد تنها به حضور ستارگان یا معرفی تولیدات بزرگ هالیوودی محدود نمی‌شود. در حالی که فیلم‌های پرفروش سالن شش هزار نفری هال اچ را پر می‌کردند، مینو **ادامه**

AMERICAN THEATRE

- Jul 31, 2026

What Else Is New on the American Stage: A Dalloway Prequel, Helen of Troy in the Old West

In its latest round-up, American Theatre lists the plays and musicals opening for the first time on American stages in August. After what did look like a dip in world premieres last month, the magazine notes, August is ramping up again. In the Northeast, *The Vessel* by Brendan George is a comedy inspired by the well-known Hudson Yards structure in New York, and Fanzia Farrell's *Dead Girl's Quinceañera* takes a darkly comic look at society's

[Read full article](#)

تازه‌های صحنه آمریکا؛ از پیش‌درآمد «خانم دالووی» تا هلن تروا در غرب وحشی

مجله American Theatre در تازه‌ترین مرور خود مجموعه‌ای از نمایش‌ها و موزیکال‌هایی را معرفی کرده که در ماه اوت برای نخستین بار روی صحنه‌های آمریکا می‌روند. به نوشته مجله، پس از افتی که ماه گذشته در شمار نخستین اجراهای جهانی دیده می‌شد، برنامه‌های اوت دوباره پروتق شده‌اند. در شمال‌شرق، «کشتی» نوشته برندن جورج کمدی‌ای الهام‌گرفته از سازه مشهور هادسن یاردز نیویورک است، و «جشن پانزده‌سالگی دختر مرده» نوشته فانزیا فارل با لحنی طنزآمیز و تاریک به شیفتگی جامعه به جنایت واقعی، جسارت نوجوانان و تصمیم دختران برای یافتن پاسخ می‌پردازد. «اختلال» نوشته **ادامه**

- Jul 27, 2026

Five Things Professional Theatre Can Learn From High School Theatre

Kelundra Smith, director of publishing at Theatre Communications Group, where she oversees both TCG Books and American Theatre magazine, served this June as a guest adjudicator at the International Thespian Festival and its awards. Writing about the enthusiasm, imagination and nerve she found among the teenagers there, she draws out five qualities of educational theatre that professional artists and institutions might learn from.

The festival [Read full article](#)

پنج درس تئاتر حرفه‌ای از تئاتر دانش‌آموزی

کلوندراسمیت، مدیر انتشارات گروه ارتباطات تئاتر که سرپرستی نشر کتاب‌های این گروه و مجله امریکن تئاتر را بر عهده دارد، پس از حضور به عنوان داور مهمان در جشنواره بین‌المللی تئاتر دانش‌آموزی و جوایز آن، از شور، تخیل و جسارت نوجوانان می‌نویسد و پنج ویژگی تئاتر آموزشی را یادآور می‌شود که می‌تواند برای هنرمندان و نهادهای حرفه‌ای نیز الهام‌بخش باشد. این جشنواره در ماه ژوئن بیش از پنج هزار هنرجوی دبیرستانی و راهنمایی را از سراسر آمریکا در دانشگاه ایندیانا در بلومینگتون گرد هم آورد. دانش‌آموزان طی یک هفته در آزمون‌های بازیگری، اجراهای آواز و رقص، **ادامه**

AMERICAN THEATRE

- Jul 24, 2026

New Resident Playwrights, New Musicals, and Support for Theatre Artists

New Resident Playwrights, New Musicals, and Support for Theatre Artists New Dramatists in New York has chosen six writers for its seven-year residency. Dave Harris, Nazareth Hassan, DJ Hills, Regan Moro, May Treuhaft-Ali and Bailey Williams begin in September 2026 and remain with the company through June 2033. They were selected by a seven-person committee of current residents, alumni and outside theatre professionals from a pool of 799 [Read full article](#)

نمایشنامه‌نویسان تازه، موزیکال‌های جدید و حمایت از هنرمندان تئاتر

مرکز نیو دراماتیستس در نیویورک شش نمایشنامه‌نویس را برای دوره اقامت هفت‌ساله خود برگزید. دیو هریس، نازارت حسن، دی‌جی هیلز، ریگان مورو، می تروهافت-آلی و بیلی ویلیامز از سپتامبر ۲۰۲۶ فعالیت خود را آغاز می‌کنند و تا ژوئن ۲۰۳۳ در این مرکز خواهند ماند. این شش نفر را کمیته‌ای هفت‌نفره از نمایشنامه‌نویسان مقیم کنونی، فارغ‌التحصیلان و متخصصان بیرونی تئاتر، از میان ۷۹۹ متقاضی و پس از فرایندی دهم‌ماهه انتخاب کردند. اتحاد ملی تئاتر موزیکال نیز هشت اثر منتخب سی‌وهشتمین جشنواره موزیکال‌های جدید را معرفی کرد. این آثار را کمیته‌ای بیست‌ویک‌نفره از میان [ادامه](#)

- Jul 22, 2026

Where Do We Go From Here?

Alisha Tonsic, co-executive director for national operations and business development at Theatre Communications Group, the publisher of American Theatre, opens the Summer 2026 issue of the magazine with a note on what history offers to our reading of the present state of the performing arts and of civic life in the United States. She begins with her own nightly habit: reading Letters From an American, the newsletter that history professor **Read full article**

از اینجا به کجا می‌رویم؟

الیشا تونسیک، مدیر اجرایی مشترک در حوزه عملیات ملی و توسعه کسب‌وکار در گروه ارتباطات تئاتر (ناشر مجله امریکن تئاتر)، در یادداشت آغازین شماره تابستان ۲۰۲۶ این مجله به نقش تاریخ در شناخت وضعیت امروز هنرهای نمایشی و جامعه آمریکا می‌پردازد. او از عادت شبانه خود آغاز می‌کند: خواندن خبرنامه «نامه‌هایی از یک آمریکایی» نوشته هدر کاکس ریچاردسون، استاد تاریخ، که از سال ۲۰۱۹ هر شب تاریخ پشت سیاست روز را می‌نویسد و امروز میلیون‌ها خواننده دارد. تونسیک می‌گوید در فضای سیاسی پر آشوب و سرگیجه‌آور امروز، همین نگاه تاریخی است که به او وضوح و آرامش می‌دهد.

ادامه

A Day-by-Day Chronology of the Iranian Press

By Elahe Ardalani

The fourteenth of Mordad marks the 120th anniversary of the signing of the Constitutional Decree and the beginning of modern journalism in Iran.

Press activity in Iran began in 1837, with the publication of the first newspaper, known as Kaghaz-e Akhbar. The venture was not especially successful, but it introduced Iranians to the medium and prepared the ground for journalism to take shape in the country. Journalism in the modern sense entered a new phase with the Constitutional Decree. Before August 1906, Iranian publications either served the court or arrived from abroad, often clandestinely. Within less than a year of the decree, dozens of new titles appeared in Tehran, Tabriz, Rasht and Isfahan, and for the first time in Iran, reading a newspaper meant taking part in political and public life. Sur-e Esrafil began publication in May 1907; a little over a year later its editor, Mirza Jahangir Khan Shirazi, was killed.

Roozshomar-e Tarikh-e Matbuat-e Iran, by Elahe Ardalani, is a day-by-day

account of that transformation, one that reshaped a great many social classes and institutions. Under each day of the calendar, the book gathers everything that befell the Iranian press on that date, from the earliest years of printing to the end of March 2022.

The result of this simple choice is at times startling. In linear history, events drift apart along the timeline; in a calendar they are drawn back together. Turn to the first of Ordibehesht and you find the launch of Daneshkadeh under Mohammad-Taghi Bahar in 1918, and a few lines below it, Bahar's own death in 1951. Thirty-three years apart, one shared day. Few... **Continue reading**

About the book

روزشمار تاریخ مطبوعات ایران

الهه اردلانی

چهاردهم مرداد، صد و بیست و یک سالگرد امضای فرمان مشروطیت و آغاز روزنامه‌نگاری نوین در ایران است. «روزشمار تاریخ مطبوعات ایران» دائرةالمعارف سیر تحول این حرفه در ایران است.

فعالیت مطبوعاتی در ایران از ۲۵ محرم ۱۲۵۳ هجری قمری آغاز شد، با انتشار نخستین روزنامه که به کاغذ اخبار شهرت یافت. آن تجربه چندان موفق نبود، اما مردم را با این رسانه آشنا کرد و زمینه را برای شکل‌گیری تدریجی روزنامه‌نگاری در ایران فراهم آورد. روزنامه‌نگاری به معنای مدرن آن، با فرمان مشروطه وارد مرحله تازه‌ای شد. تا پیش از مرداد ۱۲۸۵، مطبوعات ایرانی یا در خدمت دربار بودند یا از بیرون مرزها و اغلب به صورت پنهانی به دست خوانندگان می‌رسیدند. پس از صدور فرمان مشروطه، در فاصله‌ای کمتر از یک سال، ده‌ها نشریه تازه در تهران، تبریز، رشت و اصفهان منتشر شد و برای نخستین بار در ایران، روزنامه‌خواندن به معنای حضور در عرصه سیاست و مشارکت در زندگی اجتماعی شد. صور اسرافیل در خرداد ۱۲۸۶ منتشر شد و کمی بیش از یک سال بعد، مدیر آن، میرزا جهانگیرخان شیرازی، به قتل رسید.

روزشمار تاریخ مطبوعات ایران، نوشته الهه اردلانی، روایتی روزبه‌روز از این سیر و تحول است؛ تحولی که تغییرات چشمگیری در بسیاری از اقشار و نهادهای اجتماعی ایجاد کرد. در این تقویم، زیر هر روز، آنچه از نخستین دوره چاپ تا پایان اسفند ۱۴۰۰ در همان تاریخ بر مطبوعات ایران گذشته، در کنار هم قرار گرفته است.

نتیجه این انتخاب ساده، گاه غافلگیرکننده است. در روایت خطی تاریخ، رویدادها در امتداد زمان از یکدیگر دور می‌شوند، اما در تقویم دوباره کنار هم قرار می‌گیرند. صفحه اول اردیبهشت را که باز کنید، انتشار مجله دانشکده به مدیریت محمدتقی بهار در سال ۱۲۹۷ ثبت شده و چند سطر پایین‌تر، درگذشت خود بهار در سال ۱۳۳۰ آمده است؛ سی‌وسه سال فاصله و یک روز مشترک. کمتر روایت تاریخی این دو واقعه را کنار هم می‌نشانند، اما ساختار تقویمی ناگزیر چنین می‌کند. همین نظم است که تولد یک نشریه، توقیف آن و گاه قتل مدیرش را در فاصله چند برگ در برابر خواننده قرار می‌دهد و تصویری فشرده و ملموس از سرنوشت نسل مشروطه به دست می‌دهد.

پشت این ساختار، چهارده سال پژوهش قرار دارد. نویسندگان سی سال در مطبوعات و روابط عمومی فعالیت کرده و کارشناس دفتر مطالعات و برنامه‌ریزی رسانه‌هاست. منابع اولیه او آثار سید فرید قاسمی بوده و معیاری که خود بر آن تأکید می‌کند، استفاده از منابع دقیق و موثق است؛ معیاری برای جلوگیری از ورود اخبار نادرست به تاریخ مطبوعات. در چنین کتابی، این تأکید... **ادامه در سایت**

درباره کتاب

By Owrang Editorial

Children Set Out to Meet the Oldest Layers of History

There is a question every Iranian living abroad runs into sooner or later. The history-loving world knows Egypt, regards Greece and Rome as the wellspring of Western civilisation, and has at least seen the name Mesopotamia in a schoolbook; yet of the civilisations that took shape over thousands of years on the Iranian Plateau it knows almost nothing. For a large part of the world's population, Iran is not a land of several thousand years but a name in political news. What came before those headlines, from the first villages to the people who built houses and farmed and wrote, has no place in the world's common memory.

This unfamiliarity is not only a matter of the past. When the history of a land goes unseen, its people too are known only through present-day images. A generation growing up outside Iran hears the name of its ancestors' country again and again, but rarely gets the chance to learn what lives were lived on that soil before the name found its way into the headlines.

The series Time Travelers to Ancient Persia is an attempt to loosen that knot, and it begins where least attention has been paid: with children.

The series does not teach history as a mass of names and dynasties. Here, before history is

a lesson, it is a journey. The child sets off with the characters and arrives at a real place in the past, somewhere people once built homes, made tools, traded with one another and founded a world whose traces still lie beneath the soil.

The author, Bahram Ghadiri Khamjani, an archaeologist and professor of historic preservation, has spent more than thirty years in fieldwork and research at Iran's archaeological sites and historic urban fabrics. He taught for years at the School of Architecture and Urban Planning at Shahid Beheshti University and led **Read more**

کودکان به دیدار کهن‌ترین لایه‌های تاریخ می‌روند

پرسشی هست که هر ایرانی مقیم خارج دیر یا زود با آن روبه‌رو می‌شود. جهانِ تاریخ‌دوست، مصر را می‌شناسد، یونان و روم را سرچشمه تمدن غرب می‌داند و نام بین‌النهرین را دست‌کم در کتاب درسی دیده است؛ اما از تمدن‌هایی که هزاران سال بر فلات ایران شکل گرفته‌اند تقریباً هیچ نمی‌داند. برای بخش بزرگی از مردم جهان، ایران نه سرزمینی چندهزارساله، که نامی است در اخبار سیاسی. آنچه پیش از این خبرها بوده، از نخستین روستاها تا مردمانی که خانه ساختند و کشت کردند و نوشتند، در حافظه عمومی جهان جایی ندارد.

این ناآگاهی فقط به گذشته مربوط نیست. وقتی تاریخ سرزمینی دیده نمی‌شود، مردمانش هم تنها از خلال تصویرهای امروز شناخته می‌شوند. نسلی که بیرون از ایران بزرگ می‌شود، نام کشور نیاکانش را بارها می‌شنود، اما کمتر فرصت می‌یابد بداند پیش از آنکه این نام به تیتز خبرها راه یابد، چه زندگی‌هایی بر این خاک گذشته است.

مجموعه «مسافران زمان در ایران باستان» کوششی است برای گشودن همین گره، و کار را از جایی آغاز می‌کند که کمتر به آن توجه شده: از کودکان.

این مجموعه تاریخ را به شکل انبوهی از نام‌ها و سلسله‌ها نمی‌آموزد. اینجا تاریخ پیش از آنکه درس باشد، سفر است. کودک همراه شخصیت‌های داستان راه می‌افتد و به مکانی واقعی در گذشته می‌رسد؛ جایی که انسان‌ها روزگاری خانه ساختند، ابزار ساختند، دادوستد کردند و جهانی بنا نهادند که آثارش هنوز زیر خاک باقی است.

نویسنده مجموعه، بهرام قدیری خَمجانی، باستان‌شناس و استاد مرمت، بیش از سی سال در محوطه‌ها و بافت‌های تاریخی ایران

کار میدانی و پژوهشی کرده است. او سال‌ها در دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی تدریس کرد و شانزده سال پژوهشی گسترده درباره بازارهای ایران **بیشتر بخوانید**

BOOKS

Owrang Editorial - Aug 2, 2026

The Booker Prize 2026 Longlist Is Announced

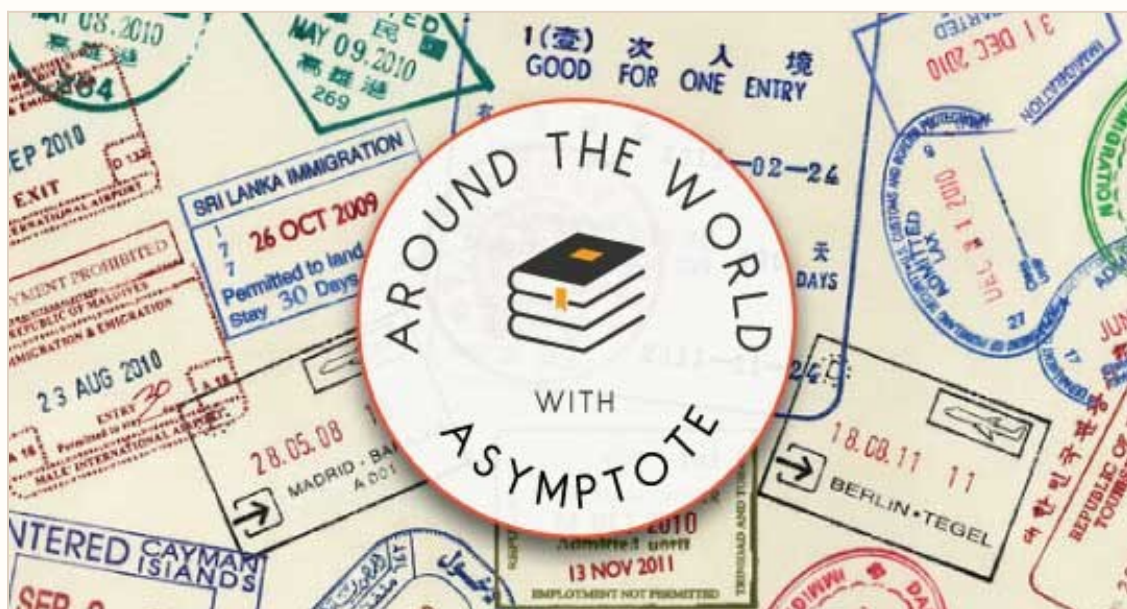
The Booker Prize longlist for 2026 has been announced, with 13 novels by authors from seven countries and three continents, chosen from 163 submissions. Two former winners, Marlon James and Douglas Stuart, are on the list, along with Elizabeth Strout, who has been shortlisted before. Ten other authors are longlisted for the first time, three of them with debut novels. Among the books: *The Shadow of the Object* by Chloe Aridjis, *Switzzy* by Emma

[Read full article](#)

فهرست بلند بوکر ۲۰۲۶ اعلام شد

فهرست بلند جایزه بوکر ۲۰۲۶ با ۱۳ رمان از نویسندگان هفت کشور و سه قاره اعلام شد. این فهرست از میان ۱۶۳ اثر انتخاب شده است. دو برنده پیشین بوکر، مارلون جیمز و داگلاس استوارت، و الیزابت استراوت که پیش از این به فهرست کوتاه راه یافته بود، در آن حضور دارند. ده نویسنده دیگر برای نخستین بار به فهرست بلند رسیده‌اند و سه نفرشان با نخستین رمانشان آمده‌اند. از میان آثار این دوره: «The Shadow of the Object» نوشته کلوئه آریجیس، «Switzzy» اثر اما کلین، «Helen of Nowhere» نوشته ماکنا گودمن، «The End of Everything» اثر ام. جان هریسون، «Disappearers» ادامه

ادامه

- Jul 31, 2026

Weekly Dispatches From the Frontlines of World Literature

The latest weekly dispatch from Asymptote, written by MARGENTO, Sayani Sarkar and Sofija Popovska, reports on literary events in the United Kingdom, India and North Macedonia. In Britain, the ninth European Poetry Festival ran through June and July 2026 and involved exactly nine nations. More than 150 poets, many of them visiting from across Europe, presented new work in a series of events called Camarade, with poetry from Cyprus, [Read full article](#)

گزارش هفتگی ادبیات جهان؛ از جشنواره شعر اروپا تا ادبیات هند و مقدونیه شمالی

تازه‌ترین گزارش هفتگی مجله Asymptote، به قلم مارگنتو، سایانی سارکار و سوفیا پوپوفسکا، به رویدادهای ادبی در بریتانیا، هند و مقدونیه شمالی می‌پردازد. در بریتانیا، نهمین دوره جشنواره شعر اروپا در ماه‌های ژوئن و ژوئیه ۲۰۲۶ برگزار شد. امسال دقیقاً نه کشور در آن حضور داشتند و بیش از ۱۵۰ شاعر، بسیاری از سراسر اروپا، در مجموعه برنامه‌هایی با عنوان «کاماراد» آثار تازه‌شان را عرضه کردند: قبرس، سوئیس، فلاندر، استونی، اتریش، لهستان، لتونی، نروژ و رومانی. این جشنواره را در ده سال گذشته اس‌جی فاوئر، شاعر و پژوهشگر و اجراگر، بنیان گذاشته و عملاً ادامه

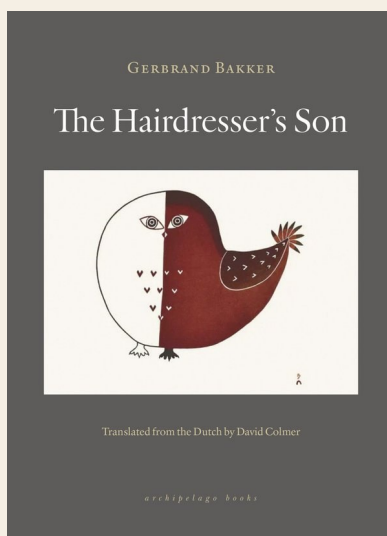
- Jul 29, 2026

Rushes: From the Venice Lineup to Elon Musk's Latest Project

In its July 29 edition of Rushes, MUBI's Notebook rounds up the week's news, projects in development, deaths, criticism and events from the film world. The Venice Film Festival has unveiled its 2026 lineup, which includes new work by Lav Diaz, Lee Chang-dong and Werner Herzog. Paramount has agreed to delay its merger with Warner Bros. until next June so that a federal judge can weigh a lawsuit from a coalition of twelve states seeking to **Read full article**

مرور اخبار سینما؛ از فهرست ونیز تا پروژه تازه ایلان ماسک

نشریه نوت‌بوک موبی در شماره ۲۹ ژوئیه «راشز» مجموعه‌ای از خبرها، پروژه‌های در حال تولید، درگذشت‌ها، نقدها و رویدادهای سینمایی را مرور کرده است. جشنواره فیلم ونیز فهرست آثار دوره ۲۰۲۶ خود را اعلام کرده است. فیلم‌های تازه‌ای از لائو دیاز، لی چانگ‌دونگ و ورنر هرتسوک در این دوره حضور دارند. پارامونت پذیرفته است ادغام خود با برادران وارنر را تا ژوئن سال آینده به تعویق بیندازد تا یک قاضی فدرال شکایت ائتلافی از دوازده ایالت را که می‌کوشند مانع این معامله شوند بررسی کند. هرچند پارامونت این تأخیر را پیروزی مهمی برای خود خوانده، هزینه سنگینی هم **ادامه**

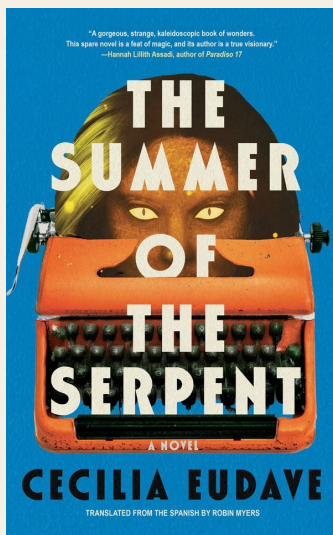
- Jul 28, 2026

What Keeps the Dutch Up at Night?

Writing for Public Books, Sebastiaan Faber reads two contemporary Dutch novels against his country's new anxieties: Gerbrand Bakker's *The Hairdresser's Son*, translated by David Colmer, and Marijke Schermer's *In het oog* (Eyes on you), not yet translated. The Dutch once trusted the state to shield them from hardship and to keep the sixty percent of the country reclaimed from the sea safe from flooding. That confidence, Faber writes, has **Read full article**

چه چیزی خواب شب را از چشم هلندی‌ها گرفته است؟

سباستیان فابر در مقاله‌ای برای Public Books دو رمان معاصر هلندی را در کنار اضطراب‌های تازه جامعه هلند می‌خواند: «پسر آرایشگر» نوشته گبراند باکر با ترجمه انگلیسی دیوید کولمر، و «چشم بر تو» نوشته ماریکه شرمر که هنوز به انگلیسی ترجمه نشده است. هلندی‌ها روزگاری به دولت خود اعتماد داشتند که از سختی حفظشان کند و شصت درصد خاک کشور را که از دریا بازپس گرفته شده در برابر سیل ایمن نگه دارد. به نوشته فابر، آن اعتماد فرو ریخته است: دولت دیگر به نظر نمی‌رسد بتواند هیچ‌یک از مسائل فوری کشور را حل کند، اعتماد به سیاست سقوط کرده و نزدیک به یک‌سوم **ادامه**

- Jul 28, 2026

The Summer of the Serpent: The Violence Beneath a Neighbourhood

The Summer of the Serpent, a novel by the Mexican writer Cecilia Eudave, has been published in English for the first time, translated by Robin Myers and issued by Soho Press. Over several weeks of email exchange, with Myers translating Eudave's answers from Spanish, Shandela Contreras spoke with them both about writing violence through the surreal, about carrying distinct voices across into another language, and about the significance of 1977 as [Read full article](#)

تابستان مار؛ خشونت‌ی که زیر پوست یک محله پنهان است

رمان «تابستان مار» نوشته سسیلیا اوداوه، نویسنده مکزیکی، با ترجمه رابین مایرز و به همت انتشارات سوهو برای نخستین بار به زبان انگلیسی منتشر شده است. شاندلا کنتراس در گفت‌وگویی چند هفته‌ای و از راه ایمیل با نویسنده و مترجم، که در آن مایرز پاسخ‌های اوداوه را از اسپانیایی ترجمه می‌کرد، درباره نوشتن خشونت از راه امر سوررئال، حفظ صداها و تفاوت در زبانی دیگر، و اهمیت سال ۱۹۷۷ به عنوان سالی معلق میان دو دوران صحبت کرده است. داستان در تابستان سوزان سال ۱۹۷۷ در محله مودرنا و خیابان فرانسیسای گوادالاخارا آغاز می‌شود و در سال ۲۰۱۷ پایان می‌یابد؛ دو سالی [ادامه](#)

- Jul 28, 2026

An Obligation to Look: Cinema in the Aftermath of War

Writing for MUBI's Notebook, Zoe Mohaupt sets Roberto Rossellini's *Paisan* (1946) beside Kenji Mizoguchi's *Sansho the Bailiff* (1954) to show how postwar cinema turned national ruin into a moral experience for the viewer. Both films use long takes and refuse to over-explain, obliging the audience to stay with suffering longer than is comfortable. Mohaupt ties this to Andre Bazin's aesthetic of reality: it is no longer the editing that selects **Read full article**

وقتی تماشا یک وظیفه است: سینما در پس‌لرزه‌های جنگ

زویی موهاپت در مقاله‌ای برای نوت‌بوک موبی، دو فیلم «پاییزا» (۱۹۴۶) ساخته روبرتو روسلینی و «سانشو مباشر» (۱۹۵۴) ساخته کنجی میزوگوجی را کنار هم می‌گذارد تا نشان دهد سینمای پس از جنگ چگونه ویرانی ملی را به تجربه‌ای اخلاقی برای تماشاگر تبدیل می‌کند. هر دو فیلم با نماهای بلند و پرهیز از توضیح دادن بیش از اندازه، تماشاگر را وادار می‌کنند مدت بیشتری با رنج روبه‌رو بماند. موهاپت این شیوه را به نظریه آندره بازن درباره «زیبایی‌شناسی واقعیت» پیوند می‌دهد؛ به تعبیر بازن، دیگر تدوین نیست که انتخاب می‌کند ما چه ببینیم، بلکه ذهن تماشاگر است. «پاییزا» ادامه

- Jul 24, 2026

Five Inspirations | Ratchapoom Boonbunchachoke

For MUBI Notebook's Five Inspirations series, in which directors are asked to name five things that shaped their film, the Thai director Ratchapoom Boonbunchachoke discusses what fed into *A Useful Ghost* (2025), now showing exclusively on MUBI in many countries. The first is Hou Hsiao-hsien's *Good Men, Good Women* (1995). Not a ghost film, Boonbunchachoke says, and not remotely a horror film, yet it has done more than anything else to shape how [Read full article](#)

پنج الهام | راجاپوم بونبونچاچوک

راجاپوم بونبونچاچوک، کارگردان تایلندی فیلم «یک روح مفید» (۲۰۲۵)، در مجموعه «پنج الهام» نشریه نوت‌بوک موبی پنج اثری را معرفی کرده که به جهان این فیلم شکل داده‌اند. نخستین آن‌ها «مردان خوب، زنان خوب» ساخته هو شیائو شین در سال ۱۹۹۵ است. بونبونچاچوک می‌گوید این فیلم، با آنکه اثری درباره ارواح یا سینمای وحشت نیست، بیش از هر چیز دیگری بر تصور او از تسخیرشدگی اثر گذاشته است، چون تسخیر را در چند لایه نشان می‌دهد: شخصیت اصلی هم‌زمان زیر سایه گذشته شخصی خود در چند سال قبل است و زیر سایه تاریخ ملی‌ای که به چند دهه پیش از تولد پدر و مادرش بازمی‌گردد.

ادامه

- Jul 23, 2026

A Hundred Years After the Birth of Carmen Martin Gaité

Writing for Public Books, Ellen Mayock reviews Carmen Martin Gaité: A Biography by Jose Teruel, published in 2025 and winner of Spain's Comillas Prize for history, biography and memoir. Mayock begins with her own first encounter with the writer, the novel *The Back Room*, one of the first Spanish novels, if not the very first, to look back at the years after the Civil War through the lens of Franco's death in 1975. Its protagonist, identified [Read full article](#)

صد سال پس از تولد کارمن مارتین گایت

الن میاک در مقاله‌ای برای Public Books به بررسی کتاب «کارمن مارتین گایت؛ یک زندگی‌نامه» نوشته خوسه تروئل می‌پردازد؛ کتابی که در سال ۲۰۲۵ منتشر شد و جایزه کومپاس اسپانیا را در بخش تاریخ، زندگی‌نامه و خاطرات دریافت کرد. میاک آشنایی خود با آثار مارتین گایت را از رمان «اتاق پشتی» آغاز می‌کند؛ اثری که از نخستین رمان‌های اسپانیایی بود که دوران پس از جنگ داخلی را از چشم‌انداز مرگ فرانکو در سال ۱۹۷۵ بازنگری کرد. شخصیت اصلی، که نامش تنها با حرف «ث» می‌آید و اشاره‌ای است به خود کارمن، هم از اتاق پشتی خانه کودکی‌اش روایت می‌کند، اتفاقی که در جنگ از [ادامه](#)

THEATER

Owran Institute - Aug 2, 2026

Owran's Free Acting and Creative Writing Classes Begin, Deadline Extended

The new term of the Owran Institute's free acting and creative writing classes began on Sunday, August 2, with a group of returning students. Classes run every Sunday from 2 to 5 in the afternoon, in person and in Persian, taught by Sadeh Hatefi. The course is run as a workshop, from training through to performance, and students work on both stage acting and radio drama. Registration has been extended to Wednesday, August 12. **Read full article**

کلاس‌های رایگان بازیگری و نویسندگی خلاق اورنگ آغاز شد

دور تازه کلاس‌های رایگان بازیگری و نویسندگی خلاق بنیاد فرهنگ و هنر اورنگ روز یکشنبه ۲ آگوست با جمعی از هنرجویان دوره‌های پیشین آغاز شد. کلاس‌ها هر یکشنبه از ساعت ۲ تا ۵ بعدازظهر، حضوری و به زبان فارسی، با تدریس صادق هاتفی برگزار می‌شود. دوره به صورت کارگاهی است و از آموزش تا اجرا را در بر می‌گیرد؛ هنرجویان در کنار بازیگری صحنه با بازیگری نمایش رادیویی هم آشنا می‌شوند و محصول کار در پایان دوره روی صحنه یا در پادکست اورنگ عرضه می‌شود. مهلت ثبت‌نام تا چهارشنبه ۱۲ آگوست تمدید شد. **ادامه**

- Jul 28, 2026

West Edge Opera Returns to The Turn of the Screw

West Edge Opera opens its season with Benjamin Britten's *The Turn of the Screw*, and for three of the production's creators it is a second go at a familiar work. General director Mark Streshinsky, music director Jonathan Khuner and the soprano Laura Bohn all worked together on the company's 2013 staging. In separate interviews with Jessica Zimmer for San Francisco Classical Voice, all three stressed that the opera's shadowy, psychologically **Read full article**

بازگشت «چرخش پیچ» به صحنه وست اج اپرا

وست اج اپرا فصل تازه خود را با «چرخش پیچ» اثر بنجامین بریتن آغاز می‌کند؛ نامی که از مقدمه رمان هنری جیمز می‌آید، آنجا که راوی می‌گوید اگر حضور یک کودک در یک داستان روح، پیچ را یک دور می‌چرخاند، پس دو کودک دو دور. این تولید برای سه تن از سازندگان نوعی بازگشت به اثری آشناست. مارک استرشینسکی مدیرکل گروه، جاناناتان کونر مدیر موسیقی، و لورا بون خواننده نقش اصلی، پیش‌تر در اجرای سال ۲۰۱۳ همین اپرا با هم کار کرده بودند. هر سه در گفت‌وگویی جداگانه با جسیکا زیمر در San Francisco Classical Voice تأکید کرده‌اند که جهان تاریک و پیچیده روان‌شناختی این اثر، **ادامه**

- Jul 28, 2026

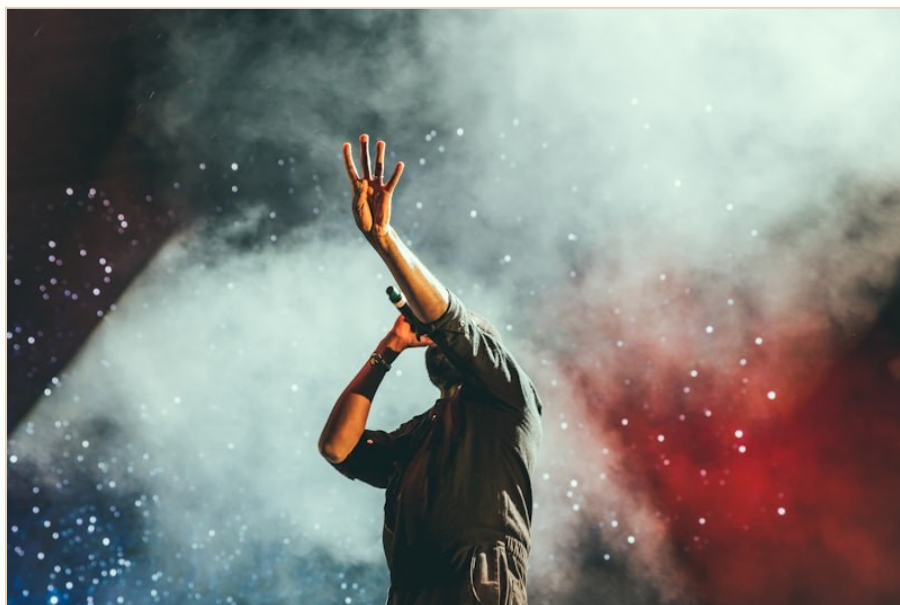
Pocket Opera Closes Its Season With Puccini's Bittersweet La Rondine

Reviewing for San Francisco Classical Voice, Michael Zwiebach takes up La Rondine, The Swallow, one of Giacomo Puccini's less-performed operas, last seen in the Bay Area in 2009 in a San Francisco Opera production. Pocket Opera chose this challenging piece to close its 2026 season, in co-production with the Mercury Theater in Petaluma. The final performance was given on Sunday, July 26, at the Gunn Theater in the Legion of Honor, and was, in the

[Read full article](#)

پرستوی پوچینی؛ پایان فصل اپرای پاکت

مایکل زویباخ در نقدی برای San Francisco Classical Voice به اجرای «لا روندینه» یا «پرستو» می‌پردازد؛ یکی از کم‌اجراترین اپراهای جاکومو پوچینی که آخرین بار سال ۲۰۰۹ در منطقه خلیج و در تولیدی از اپرای سان‌فرانسیسکو روی صحنه رفته بود. اپرای پاکت این اثر دشوار را برای پایان فصل ۲۰۲۶ خود برگزید، در همکاری مشترک با تئاتر مرکوری در پتالوما. آخرین اجرا روز یکشنبه ۲۶ ژوئیه در تئاتر گان در موزه لژیون آو آنر برگزار شد و به نظر منتقد، توفیقی نسبی داشت. مطابق رسم همیشگی این گروه، اپرا به انگلیسی و با ترجمه دونالد پیپین، بنیان‌گذار فقید اپرای پاکت، اجرا **ادامه**

- Jul 28, 2026

A Bride, a Groom, and Wolves Fuel a Chilling West Coast Premiere at Music@Menlo

Writing for San Francisco Classical Voice, Steven Winn reviews the West Coast premiere of *Les Noces Rouges*, the red wedding, a piano quintet by the British-Australian composer Sir Stephen Hough drawn from a tragic episode in Willa Cather's 1918 novel *My Antonia*. The story concerns a bride and groom who, on a drunken sleigh ride across the Russian steppes, are pitched out into the snow and killed by wolves. Hough was so struck by the tale that

[Read full article](#)

عروسی سرخ در جشنواره Music@Menlo

استیون وین در نقدی برای San Francisco Classical Voice به نخستین اجرای ساحل غربی قطعه «عروسی سرخ» (*Les Noces Rouges*) اثر سر استیون هاف، آهنگساز بریتانیایی-استرالیایی، می‌پردازد؛ کوئینتت پیانو که از رویدادی تراژیک در رمان «آنتونیای من» (۱۹۱۸) نوشته ویلا کاتر، نویسنده اهل نبراسکا، الهام گرفته است. داستان درباره عروس و دامادی است که در سفری مستانه با سورتمه در دشت‌های روسیه از سورتمه بیرون پرتاب می‌شوند و در برف طعمه گرگ‌ها می‌گردند. هاف چنان تحت تأثیر این ماجرا قرار گرفت که آن را به اثری مجلسی با ساختاری هوشمندانه و حال‌وهوایی سینمایی

بدل ادامه

Owrrang Editorial - Aug 2, 2026

Sacramento Philharmonic Names Ari Pelto Music Director

The Sacramento Philharmonic and Opera has appointed Ari Pelto music director and chief conductor, beginning with the 2026-27 season. Pelto joined the organization as principal conductor and artistic advisor in 2023 and is also music director of Opera Colorado. Next season he conducts opening night on October 10, a concert performance of Verdi's *Il Trovatore* in November, Beethoven in January, and Gil Shaham in Tchaikovsky in May. [Read full article](#)

آری پلتو رهبر ارکستر فیلارمونیک ساکرامنتو شد

ارکستر فیلارمونیک و اپرای ساکرامنتو، آری پلتو را از فصل ۲۰۲۶ تا ۲۰۲۷ به عنوان رهبر ارکستر و مدیر موسیقایی خود برگزید. پلتو از سال ۲۰۲۳ رهبر اصلی و مشاور هنری این مجموعه بود و همزمان مدیر موسیقایی اپرای کلرادو است. در فصل تازه، شب افتتاحیه ۱۰ اکتبر، اجرای کنسرتی اپرای «ایل تروواتوره» وردی در نوامبر، بتهوون در ژانویه و ویولن گیل شاهام در آثار چایکوفسکی در ماه مه را رهبری می‌کند. [ادامه](#)

Owring Editorial - Aug 2, 2026

Mitchell Kaplan and Stephen Colbert Share an Anti-Censorship Award

Mitchell Kaplan, founder of the independent bookstore Books & Books in Coral Gables, Florida, and Stephen Colbert, former host of CBS's The Late Show, have been named co-winners of an anti-censorship award. It is part of the 47th American Book Awards, given by the Before Columbus Foundation, a nonprofit based in Oakland, California, which was established by the author, playwright and publisher Ishmael Reed. CBS ended Colbert's programme in **Read full article**

میچل کاپلان و استیون کولبر برای مقابله با سانسور تقدیر شدند

میچل کاپلان، بنیان‌گذار کتاب‌فروشی مستقل Books & Books در کورال گیبلز فلوریدا، و استیون کولبر، مجری پیشین برنامه «The Late Show» شبکه سی‌بی‌اس، جایزه مشترک مقابله با سانسور را دریافت کردند. این جایزه بخشی از چهل‌وهفتمین دوره جوایز کتاب آمریکاست که بنیاد بیفور کلمبوس، نهادی مستقر در اوکلند کالیفرنیا، آن را اهدا می‌کند. بنیاد را ایشمیل رید، نویسنده و نمایشنامه‌نویس و ناشر، بنا نهاده است. سی‌بی‌اس برنامه کولبر را در ماه مه تعطیل کرد و دلیل آن را اقتصادی خواند؛ توضیحی که خود کولبر و دیگران زیر سؤال برده‌اند. کاپلان گفت کتاب‌فروشان در سراسر **ادامه**

- Jul 30, 2026

Unseen Photographs from a Golden Age of Bay Area Music

A body of little-seen photographs by Carol Scott, a British photographer living in Oakland, brings back part of the history of live music in Oakland and Berkeley through the 1970s and 1980s. The images show Mick Jagger, Willie Nelson, Etta James, Bob Dylan, Rod Stewart, Bonnie Raitt, Prince, Ray Charles, Frank Zappa, Jerry Garcia and John Lee Hooker, onstage and off. Scott arrived in New York from London in 1970 with eleven dollars in her [Read full article](#)

عکس‌های دیده‌نشده از دوران طلایی موسیقی در منطقه خلیج سان‌فرانسیسکو

مجموعه‌ای از عکس‌های کمتر دیده‌شده کارول اسکات، عکاس بریتانیایی ساکن اوکلند، بخشی از تاریخ موسیقی زنده در اوکلند و برکلی در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ را زنده می‌کند. این تصاویر چهره‌هایی چون میک جگر، ویلی نلسون، اتا جیمز، باب دیلن، راد استوارت، بانی ریت، پرینس، ری چارلز، فرانک زاپا، جری گارسیا و جان لی هوکر را هنگام اجرا یا پشت صحنه نشان می‌دهند. اسکات سال ۱۹۷۰ با یازده دلار در جیب از لندن به نیویورک آمد، اما شهر را نپسندید و پس از یک هفته، به محض اینکه پول سفر جمع شد، راهی نشویل شد. در پایتخت موسیقی کانتری بود که نخستین دوربینش را خرید و ظهور [ادامه](#)

رویدادها - UPCOMING EVENTS

Grease Opens at the Historic Woodland Opera House

Woodland Opera House, 340 Second Street, Woodland, CA

The Woodland Wellness Collective stages Grease at the Woodland Opera House, a restored nineteenth century theatre twenty miles from Sacramento. Set at Rydell High in 1959, the musical follows Danny and Sandy after a summer romance ends and school begins, and the pressure each faces to become someone else. The run continues through August 22, with evening and afternoon performances.

گریس روی صحنه اپرا هاوس تاریخی وودلند

Woodland Opera House, 340 Second Street, Woodland, CA

گروه ولنس کالکتیو وودلند، موزیکال «گریس» را در اپرا هاوس تاریخی وودلند روی صحنه می‌برد؛ سالی از قرن نوزدهم که بازسازی شده و حدود سی کیلومتر با ساکرامنتو فاصله دارد. داستان در دبیرستان رایدل سال ۱۹۵۹ می‌گذرد: دنی و سندی پس از پایان یک عشق تابستانی دوباره در مدرسه به هم می‌رسند و هر دو زیر فشارند تا کس دیگری شوند. اجراها تا ۲۲ اوت ادامه دارد.

Motown Mania Brings the Detroit Sound to Folsom

Stage One, Harris Center for the Arts, 10 College Parkway, Folsom, CA 95630

Motown Mania, performed by The Best Intentions, is a Sunday afternoon tribute concert at the Harris Center devoted to the Detroit record label that shaped American popular music in the 1960s and 1970s. The program runs through the catalogue associated with artists such as The Supremes, The Temptations, Marvin Gaye and Stevie Wonder. It begins at 3 pm on Stage One.

«موتاون مانیا»؛ صدای دیترویت در هریس سنتر

Stage One, Harris Center for the Arts, 10 College Parkway, Folsom, CA 95630

«موتاون مانیا» با اجرای گروه دبست اینتنشنز، کنسرتی است در بعدازظهر یکشنبه ۹ اوت در هریس سنتر فولسوم که به کمپانی صفحه‌پرکنی موتاون در دیترویت اختصاص دارد؛ کمپانی‌ای که موسیقی عامه‌پسند آمریکا را در دههٔ شصت و هفتاد میلادی شکل داد. برنامه شامل ترانه‌های شناخته‌شدهٔ گروه‌ها و خوانندگانی مانند سوپریمز، تمپتیشنز، ماروین گی و استیوی وندر است. اجرا ساعت ۳ بعدازظهر آغاز می‌شود.

Around the World in 80 Days Returns to B Street

The Sofia, Home of B Street Theatre, 2700 Capitol Avenue, Sacramento, CA 95816

B Street Theatre revives Mark Brown's adaptation of the Jules Verne novel at The Sofia from August 12 through September 6, directed by Lyndsay Burch. A small resident cast plays dozens of roles as Phileas Fogg and his valet Passepartout race by train, boat and elephant to win a wager. Previews begin August 12 at 6:30 pm and opening night is August 14 at 8 pm.

«دور دنیا در هشتاد روز» به صحنه بی استریت بازمی‌گردد

The Sofia, Home of B Street Theatre, 2700 Capitol Avenue, Sacramento, CA 95816

تئاتر بی استریت اقتباس مارک براون از رمان ژول ورن را از ۱۲ اوت تا ۶ سپتامبر در سالن صوفیا روی صحنه می‌برد، به کارگردانی لیندزی برچ. گروهی کوچک از بازیگران ثابت این تئاتر ده‌ها نقش را بازی می‌کنند، در حالی که فیلیاس فاگ و پیشخدمتش پاسپارتو با قطار، کشتی و فیل برای بردن یک شرط‌بندی با زمان مسابقه می‌دهند. پیش‌نمایش‌ها از ۱۲ اوت ساعت ۱۸:۳۰ و شب افتتاحیه ۱۴ اوت ساعت ۲۰ است.

Four New Plays Get One Night Each at Capital Stage

Capital Stage Theatre, 2215 J Street, Sacramento, CA 95816

Capital Stage opens its 13th annual Playwrights' Revolution festival, running August 12 to 15. Four plays were chosen from 350 submissions received in a single week, and each receives one staged reading by professional actors, followed by a conversation between the audience and the artists. The festival opens with *The Abundance* by Chelsea Sutton, directed by Anne Mason.

چهار نمایشنامه تازه، هرکدام یک شب، در کپیتال استیج

Capital Stage Theatre, 2215 J Street, Sacramento, CA 95816

تماشاخانه کپیتال استیج سیزدهمین دوره جشنواره سالانه «انقلاب نمایشنامه‌نویسان» را از ۱۲ تا ۱۵ اوت برگزار می‌کند. چهار نمایشنامه از میان ۳۵۰ اثری که تنها در یک هفته به دستشان رسید انتخاب شده و هرکدام تنها یک شب با بازی بازیگران حرفه‌ای خوانده می‌شود، و پس از آن گفتگوی تماشاگران با نویسندگان و گروه اجرا. شب نخست به نمایشنامه «فراوانی» نوشته چلسی ساتن و به کارگردانی آن میسون اختصاص دارد.

Camp Crocker Takes Over ArtMix

Crocker Art Museum, 216 O Street, Sacramento, CA 95814

The Crocker Art Museum's monthly ArtMix evening takes a summer camp theme this month. ArtMix opens the galleries after hours and adds live performance, DJ music, hands on art activities, food and drink across the building. The programme runs from 6 to 9 in the evening and is open to visitors aged 18 and over, free for members.

اردوی شبانه هنر در موزه کراکر

Crocker Art Museum, 216 O Street, Sacramento, CA 95814

برنامه ماهانه آرت میکس موزه کراکر این بار با حال و هوای اردوی تابستانی برگزار می‌شود. آرت میکس گالری‌ها را پس از ساعت کار عادی باز نگه می‌دارد و اجرای زنده، موسیقی دی‌جی، کارگاه‌های هنری مشارکتی و خوراکی و نوشیدنی به آن اضافه می‌کند. برنامه از ساعت شش تا نه شب ادامه دارد، ورود برای بالای هجده سال آزاد و برای اعضای موزه رایگان است.

The Crystal Affair at Harris Center

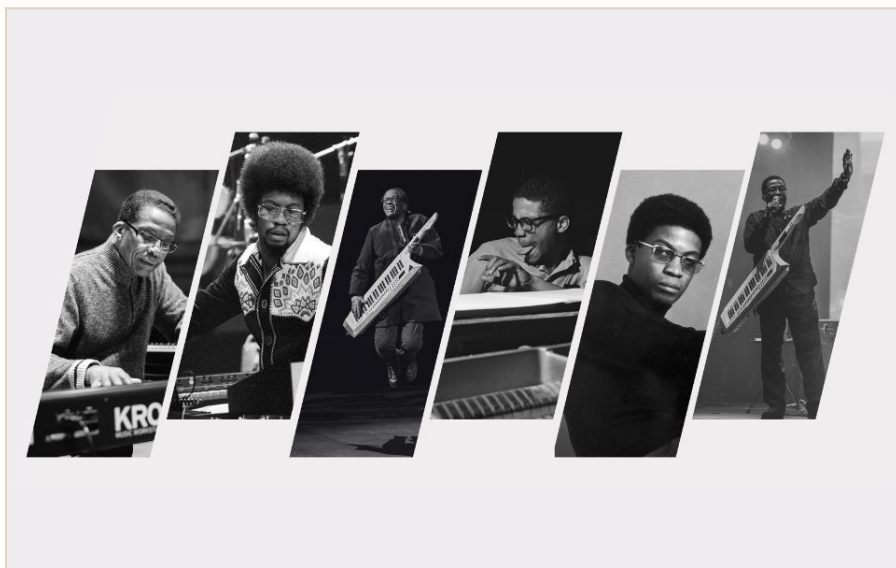
Harris Center for the Arts, 10 College Parkway, Folsom, CA 95630

Harris Center for the Arts in Folsom marks fifteen years of bringing performing arts to the Sacramento region with The Crystal Affair on August 15, 2026. An elegant pre-concert party is followed by the Folsom Lake Symphony performing iconic film scores by John Williams, honoring the orchestra that first opened the center fifteen years ago.

جشن کریستال، پانزدهمین سالگرد هریس سنتر

Harris Center for the Arts, 10 College Parkway, Folsom, CA 95630

هریس سنتر در فولسوم پانزدهمین سال فعالیت خود در عرصه هنرهای نمایشی منطقه ساکرامنتو را با جشن کریستال در ۱۵ اوت ۲۰۲۶ گرامی می‌دارد. شب با یک مهمانی مجلل پیش از کنسرت آغاز می‌شود و سپس ارکستر سمفونیک فولسوم لیک قطعات ماندگار فیلم به آهنگسازی جان ویلیامز را اجرا می‌کند، یادبودی برای ارکستری که پانزده سال پیش نخستین اجرای افتتاحیه این مرکز را برعهده داشت.

Herbie Hancock Opens the Mondavi Center Season

Jackson Hall, Mondavi Center, UC Davis, One Shields Avenue, Davis, CA 95616

Herbie Hancock opens the Mondavi Center's 2026-27 season in Jackson Hall on August 16 at 7 pm. The pianist, now in his sixth decade of performance, moves between acoustic jazz, funk and electronic work, and his compositions include Maiden Voyage, Cantaloupe Island and Chameleon. He is joined by Terence Blanchard on trumpet, James Genus on bass, Lionel Loueke on guitar and Jaylen Petinaud on drums.

هربی هنکاک؛ آغاز فصل تازه مندای سنتر

Jackson Hall, Mondavi Center, UC Davis, One Shields Avenue, Davis, CA 95616

هربی هنکاک، پیانیست و آهنگساز آمریکایی، روز ۱۶ اوت ساعت ۱۹ در سالن جکسون مندای سنتر دانشگاه دیویس اجرا می‌کند و فصل ۲۶ تا ۲۷ این مرکز را می‌گشاید. هنکاک که ششمین دهه فعالیتش را می‌گذراند، میان جاز آکوستیک، فانک و موسیقی الکترونیک حرکت می‌کند و ساخته‌هایی مانند Maiden Voyage و Chameleon از او به جا مانده است. همراهانش ترنس بلانچارد (ترومپت)، جیمز جنس (باس)، لیونل لوکه (گیتار) و جیلن پتینو (درامز) هستند.

Hairspray Opens in the Round at Music Circus

UC Davis Health Pavilion, 1419 H Street, Sacramento, CA 95814

Broadway At Music Circus stages Hairspray, the Tony winning musical set in Baltimore in 1962, in which teenager Tracy Turnblad talks her way onto a local television dance show and then sets about integrating it. The theatre in the round places the audience close to the stage on all sides. The production runs through August 30, with evening and matinee performances.

هیراسپری روی صحنه گرد موزیک سیرکس

UC Davis Health Pavilion, 1419 H Street, Sacramento, CA 95814

مجموعه برادوی در موزیک سیرکس، موزیکال «هیراسپری» را روی صحنه می‌برد؛ اثری برنده جایزه تونی که در بالتیمور سال ۱۹۶۲ می‌گذرد. تریسی ترنبلاد نوجوان راهش را به یک برنامه رقص تلویزیونی باز می‌کند و بعد می‌کوشد آن برنامه را به روی سیاه‌پوستان بگشاید. صحنه گرد است و تماشاگر از هر چهار سو نزدیک بازیگران می‌نشیند. اجراها تا ۳۰ اوت ادامه دارد.

A Persian Play About the Secret That Undoes a Family

Brava Theater Center, 2781 24th Street, San Francisco, CA 94110

RAD Arts Foundation, with Diaspora Arts Connection, brings the Persian stage production Trust Me to San Francisco. Iranian filmmaker Maziar Miri, known for The Painting Pool and Saadat Abad, directs his first theatre piece in the United States. It follows Iranian families in America whose gatherings unravel when one secret surfaces. The cast includes Shabnam Tolouei, Afshin Hashemi, Shadi Najand and Ahmad Hashemian. Performed in Persian.

نمایش فارسی باور کن، به کارگردانی مازیار میری

Brava Theater Center, 2781 24th Street, San Francisco, CA 94110

بنیاد هنری راد با همکاری دیاسپورا آرتس کانکشن نمایش فارسی «باور کن» را در سانفرانسیسکو روی صحنه می‌برد. مازیار میری، فیلمساز ایرانی و سازنده «حوض نقاشی» و «سعادت‌آباد»، نخستین کار تئاتری‌اش در آمریکا را کارگردانی کرده است. داستان درباره خانواده‌های ایرانی مقیم آمریکاست که دورهمی‌هایشان با برملا شدن یک راز به هم می‌ریزد. بازیگران: شبنم طلوعی، افشین هاشمی، شادی نژد و احمد هاشمیان. اجرا به زبان فارسی است.

Turandot: To the Daughters of the East Opens in Venice With Iranian Artists

Palazzo Cavalli-Franchetti, San Marco 2847, 30124 Venice, Italy

Farhang Foundation presents Turandot: To the Daughters of the East at the historic Palazzo Cavalli-Franchetti in Venice, Italy. The exhibition features new and iconic artworks from 11 artists spanning multiple genres, reclaiming the Persian roots of the Turandot legend, a tale that traveled from Nizami's poetry to Puccini's opera, and dedicating it to the women of Iran and the East. On view through October 31, 2026, with free admission.

توراندخت در ونیز؛ ادای احترام به دختران شرق

Palazzo Cavalli-Franchetti, San Marco 2847, 30124 Venice, Italy

بنیاد فرهنگ نمایشگاه «توراندخت: تقدیم به دختران شرق» را در کاخ تاریخی کاوالی-فرانکتی ونیز برگزار می‌کند. این نمایشگاه آثار تازه و شاخص ۱۱ هنرمند را در ژانرهای گوناگون گرد آورده و ریشه ایرانی افسانه توراندخت را بازپس می‌گیرد؛ قصه‌ای که از شعر نظامی تا اپرای پوچینی سفر کرد و اکنون به زنان ایران و شرق تقدیم می‌شود. نمایشگاه تا ۳۱ اکتبر ۲۰۲۶ با ورود رایگان برپاست.

OWRANG

ONLINE LIBRARY

گنجینه کتاب

www.owrang.org/world-book-library/

A Trusted Guide to Finding Reliable and Legal Links

راهنمایی مطمئن برای جستجوی لینک‌های معتبر کتاب

جهت ثبت نام در کلاس‌های رایگان بازیگری و نویسندگی بنیاد اورنگ به وبسایت www.owrang.org/classes مراجعه فرمایید .

تاریخ آغاز دوره یکشنبه دوم آگوست ۲۰۲۶

(916)839-0022

بنیاد فرهنگ و هنر اورنگ

Owang Institute of Arts and Culture

Nonprofit, 501(c)(3)